ISSN 1830-3625

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 44

Ediția în limba română

Legislație

Anul 51

20 februarie 2008

Cuprins

I *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie*

REGULAMENTE

★ **Regulamentul (CE) nr. 143/2008 al Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1798/2003 în ceea ce privește instituirea cooperării administrative și a schimbului de informații referitoare la normele privind locul de prestare a serviciilor, regimurile speciale și procedura de rambursare a taxei pe valoare adăugată** 1

Regulamentul (CE) nr. 144/2008 al Comisiei din 19 februarie 2008 de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 7

★ **Regulamentul (CE) nr. 145/2008 al Comisiei din 19 februarie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 796/2004 de stabilire a normelor de aplicare a ecocondiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori** 9

DIRECTIVE

★ **Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor** 11

★ **Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare** 23

(continuare în pagina următoare)

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

II *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie*

DECIZII

Comisie

2008/138/CE:

★ **Decizia Comisiei din 19 decembrie 2007 cu privire la ajutorul de stat legat de compensațiile acordate în conformitate cu decretul privind îngrășămintele (C 12/1999)** *[notificată cu numărul C(2007) 6777]* 29

2008/139/CE:

★ **Decizia Comisiei din 21 septembrie 2007 privind ajutorul de stat de promovare a investițiilor pentru raționalizarea viticulturii în podgoriile de pantă abruptă din Renania-Palatinat** *[notificată cu numărul C(2007) 4462]* 31

2008/140/CE:

★ **Decizia Comisiei din 21 decembrie 2007 privind ajutoarele de stat destinate stimulării investițiilor într-un atelier de preparare a malțului (Maltacarrión SA) din Castilla y León (C 48/2005)** *[notificată cu numărul C(2007) 6897]* 32

2008/141/CE:

★ **Decizia Comisiei din 25 septembrie 2007 privind măsurile C 47/2003 (ex NN 49/2003) aplicate de Spania în favoarea Izar** *[notificată cu numărul C(2007) 4298]* [1] 33

2008/142/CE:

★ **Decizia Comisiei din 25 septembrie 2007 privind ajutorul de stat C 32/2006 (ex N 179/2006) pus în aplicare de către Polonia pentru Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA** *[notificată cu numărul C(2007) 4310]* [1] 36

RO

[1] Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 143/2008 AL CONSILIULUI

din 12 februarie 2008

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1798/2003 în ceea ce privește instituirea cooperării administrative și a schimbului de informații referitoare la normele privind locul de prestare a serviciilor, regimurile speciale și procedura de rambursare a taxei pe valoare adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 93,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European [1],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European [2],

întrucât:

(1) Modificările referitoare la locul de prestare a serviciilor introduse prin Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor [3] înseamnă că serviciile prestate persoanelor impozabile sunt prestate în principal în locul în care este stabilit beneficiarul. În cazul în care prestatorul serviciilor și beneficiarul acestora sunt stabiliți în state membre diferite, mecanismul de taxare inversă va fi aplicabil mai frecvent decât până în prezent.

(2) Pentru a asigura aplicarea corectă a taxei pe valoarea adăugată (TVA) pentru serviciile care se încadrează în mecanismul de taxare inversă, datele culese de statul membru al furnizorului ar trebui comunicate statului membru în care este stabilit beneficiarul. Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoare adăugată și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92 [4] ar trebui să prevadă o astfel de comunicare.

(3) Directiva 2008/8/CE extinde, de asemenea, domeniul de aplicare a regimului special pentru serviciile prestate pe cale electronică de persoane impozabile nestabilite în Comunitate.

(4) Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare [5] simplifică procedura de rambursare a TVA în statul membru în care respectiva persoană impozabilă nu este înregistrată în scopuri de TVA.

(5) Extinderea domeniului de aplicare a regimului special și modificările la procedura de rambursare pentru persoanele impozabile nestabilite în statul membru de rambursare înseamnă că statele membre implicate vor avea nevoie să facă schimb de mult mai multe informații. Schimbul de informații solicitat nu ar trebui să impună sarcini administrative excesive asupra statului membru în cauză. Prin urmare acest schimb de informații ar trebui să aibă loc pe cale electronică, în cadrul sistemelor existente de schimb de informații.

(6) Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 ar trebui, prin urmare, modificat în consecință,

---

[1] Avizul din 7 septembrie 2005.
[2] Avizul din 12 mai 2005.
[3] A se vedea pagina 11 din prezentul Jurnal Oficial.
[4] JO L 264, 15.10.2003, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 (JO L 363, 20.12.2006, p. 1).
[5] A se vedea pagina 23 din prezentul Jurnal Oficial.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Începând cu 1 ianuarie 2010, Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„De asemenea, pentru perioada prevăzută la articolul 357 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoare adăugată (*), stabilește norme și proceduri pentru schimbul pe cale electronică de informații privind taxa pe valoare adăugată pentru servicii furnizate pe cale electronică în conformitate cu regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 din respectiva directivă și pentru eventualele schimburi ulterioare de informații, precum și, în ceea ce privește serviciile reglementate de respectivul regim special, pentru transferul de bani între autoritățile competente ale statelor membre.

(*) JO L 347, 11.12.2006, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2008/8/CE (JO L 44, 20.2.2008, p. 11)."

2. La articolul 2, punctele 8-11 se înlocuiesc cu următorul text:

„8. «livrare intracomunitară de bunuri» înseamnă orice livrare de bunuri care trebuie menționată în declarația recapitulativă prevăzută la articolul 262 din Directiva 2006/112/CE;

9. «prestare intracomunitară de servicii» înseamnă orice prestare de servicii care trebuie menționată în declarația recapitulativă prevăzută la articolul 262 din Directiva 2006/112/CE;

10. «achiziție intracomunitară de bunuri» înseamnă obținerea dreptului, în temeiul articolului 20 din Directiva 2006/112/CE, de a dispune de bunuri mobile corporale în calitate de proprietar;

11. «număr de identificare în scopuri de TVA» înseamnă numărul prevăzut la articolele 214, 215 și 216 din Directiva 2006/112/CE;".

3. La articolul 22 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fiecare stat membru întreține o bază de date electronică în care stochează și prelucrează informațiile pe care le culege, în temeiul titlului XI capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE."

4. La articolul 23 primul paragraf, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. valoarea totală a tuturor livrărilor intracomunitare de bunuri și valoarea totală a tuturor prestărilor intracomunitare de servicii către persoane posesoare ale unui număr de identificare în scopuri de TVA, de către toți operatorii înregistrați în scopuri de TVA în statul membru care furnizează informația."

5. La articolul 24, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pe baza datelor stocate în conformitate cu articolul 22 și în scopul exclusiv de a preveni o încălcare a legislației privitoare la TVA, autoritatea competentă a unui stat membru, oricând consideră că este necesar, în vederea controlului achizițiilor intracomunitare de bunuri sau al prestărilor intracomunitare de servicii impozabile pe teritoriul său, obține direct și fără întârziere sau are acces direct pe cale electronică la oricare dintre următoarele informații:

1. numerele de identificare în scopuri de TVA ale persoanelor care au efectuat livrările de bunuri și prestările de servicii menționate la articolul 23 primul paragraf punctul 2;

2. valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii de la fiecare astfel de persoană către o altă persoană posesoare a unui număr de identificare în scopuri de TVA menționat la articolul 23 primul paragraf punctul 1."

6. Articolul 27 alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru se asigură că persoanelor implicate în livrarea intracomunitară de bunuri sau prestarea intracomunitară de servicii și, pentru perioada prevăzută la articolul 357 din Directiva 2006/112/CE, persoanelor impozabile nestabilite care furnizează servicii pe cale electronică, în special celor menționate în anexa II la directiva respectivă, li se permite să obțină confirmarea validității numărului de identificare în scopuri de TVA al oricărei anumite persoane.

Pe parcursul perioadei prevăzute la articolul 357 din Directiva 2006/112/CE, statele membre trimit această confirmare pe cale electronică în conformitate cu procedura menționată la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament."

7. Titlul capitolului VI se înlocuiește cu următorul text:

„DISPOZIȚII PRIVIND REGIMUL SPECIAL PREVĂZUT ÎN TITLUL XII CAPITOLUL 6 DIN DIRECTIVA 2006/112/CE”.

8. Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 28

Se aplică următoarele dispoziții cu privire la regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE. De asemenea, în sensul prezentului capitol, se aplică definițiile stabilite la articolul 358 din respectiva directivă.”

9. Articolul 29 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Informațiile furnizate statului membru de identificare de către persoana impozabilă nestabilită în Comunitate, la momentul începerii activităților sale, în temeiul articolului 361 din Directiva 2006/112/CE, se transmit pe cale electronică. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament.”

10. La articolul 30, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Declarația conținând informațiile stabilite la articolul 365 din Directiva 2006/112/CE se transmite pe cale electronică. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament.”

11. Articolul 31 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 31

Dispozițiile articolului 22 din prezentul regulament se aplică, de asemenea, informațiilor culese de statul membru de identificare în conformitate cu articolele 360, 361, 364 și 365 din Directiva 2006/112/CE.”

12. Articolul 34 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 34

Articolele 28-33 din prezentul regulament se aplică pentru perioada prevăzută la articolul 357 din Directiva 2006/112/CE.”

13. Se introduce capitolul VIa, cu următorul text:

„CAPITOLUL VIa

DISPOZIȚII REFERITOARE LA SCHIMBUL ȘI PĂSTRAREA DE INFORMAȚII ÎN CONTEXTUL PROCEDURII PREVĂZUTE ÎN DIRECTIVA 2008/9/CE

Articolul 34a

(1) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru în care este stabilit solicitantul primește o cerere de rambursare a taxei pe valoare adăugată în temeiul articolului 5 din Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare (*), iar articolul 18 din respectiva directivă nu este aplicabil, aceasta transmite cererea pe cale electronică, în termen de 15 zile calendaristice de la primirea ei, autorităților competente ale fiecărui stat membru de rambursare în cauză, împreună cu o confirmare că solicitantul este persoană impozabilă în scopuri de TVA, astfel cum este prevăzut la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2008/9/CE, și că numărul de identificare sau de înregistrare furnizat de această persoană este valabil pentru perioada de rambursare.

(2) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru de rambursare comunică, pe cale electronică, autorităților competente ale celorlalte state membre orice informație pe care o solicită în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva 2008/9/CE. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun prin care se transmit aceste informații, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru de rambursare comunică pe cale electronică autorităților competente ale celorlalte state membre intenția lor de a recurge la opțiunea de a cere solicitantului să furnizeze descrierea activității sale economice prin intermediul codurilor armonizate astfel cum este prevăzut la articolul 11 din Directiva 2008/9/CE.

Codurile armonizate menționate la primul paragraf se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament pe baza clasificării NACE definite în Regulamentul (CEE) nr. 3037/90.

(*) JO L 44, 20.2.2008, p. 23.”

14. La articolul 39, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru perioada prevăzută la articolul 357 din Directiva 2006/112/CE, Comisia și statele membre se asigură că sunt operaționale sistemele de comunicare sau de schimburi de informații, existente sau noi, care sunt necesare pentru asigurarea schimburilor de informații descrise la articolele 29 și 30 din prezentul regulament. Comisia este însărcinată să efectueze orice adaptare a rețelei comune de comunicații/interfeței comune a sistemelor (CCN/CSI), necesară pentru a permite schimbul de informații între statele membre. Statele membre sunt însărcinate să efectueze orice adaptare a sistemelor lor, necesară pentru a permite schimbul acestor informații prin intermediul CCN/CSI."

Articolul 2

Începând cu 1 ianuarie 2015, Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„De asemenea, prezentul regulament stabilește norme și proceduri pentru schimbul pe cale electronică de informații privind taxa pe valoare adăugată pentru servicii, în conformitate cu regimurile speciale prevăzute la titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE, pentru orice alte schimburi ulterioare de informații, precum și, în ceea ce privește serviciile reglementate de respectivele regimuri speciale, pentru transferul de bani între autoritățile competente ale statelor membre."

2. La articolul 2, unicul alineat se renumerotează purtând cifra „1" și se adaugă alineatul (2):

„(2) Definițiile cuprinse în articolele 358, 358a și 369a din Directiva 2006/112/CE se aplică de asemenea în scopurile acestui regulament."

3. La articolul 5, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Cererea menționată la alineatul (1) poate conține solicitarea motivată a unei anchete administrative specifice. În cazul în care statul membru decide că nu este necesară nici o anchetă administrativă, acesta informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la motivele acestei decizii.

Fără a aduce atingere primului paragraf și articolului 40 din prezentul regulament, desfășurarea unei anchete privind sumele declarate de o persoană impozabilă cu privire la prestări de servicii de telecomunicații, de televiziune și radiodifuziune și de servicii prestate pe cale electronică care sunt taxabile în statul membru unde este situată autoritatea solicitantă și pentru care persoana impozabilă utilizează sau optează să nu utilizeze regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE, poate fi refuzată de către autoritatea solicitată numai în cazul în care au fost deja furnizate autorității solicitante informații cu privire la aceeași persoană impozabilă în urma unei anchete administrative desfășurate cu mai puțin de doi ani înainte.

Cu toate acestea, în ceea ce privește cererile menționate la al doilea paragraf, formulate de autoritatea solicitantă și evaluate de autoritatea solicitată în conformitate cu o declarație privind cele mai bune practici referitoare la interacțiunea între prezentul alineat și articolul 40 alineatul (1) care urmează să fie adoptată conform procedurii prevăzute la articolul 44 alineatul (2), un stat membru care refuză efectuarea unei anchete administrative în temeiul articolului 40 înaintează autorității solicitante datele și valorile tuturor prestărilor relevante efectuate în cursul ultimilor doi ani de către persoana impozabilă în statul membru al autorității solicitante."

4. La articolul 17 se adaugă următorul paragraf:

„În sensul primului paragraf, fiecare stat membru de stabilire cooperează cu fiecare stat membru de consum în scopul de a se asigura că persoanele impozabile stabilite pe teritoriul său declară și plătesc corect TVA datorată cu privire la serviciile de telecomunicații, de televiziune și radiodifuziune și la serviciile furnizate pe cale electronică pentru care persoana impozabilă utilizează sau optează să nu utilizeze regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE. Statul membru de stabilire informează statul membru de consum cu privire la orice discrepanțe constatate."

5. La articolul 18, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fiecare stat membru stabilește dacă va lua parte la schimbul unei anumite categorii de informații, precum și dacă o va face în mod automat sau în mod automat structurat. Cu toate acestea, fiecare stat membru participă la schimburile de informații de care dispune cu privire la serviciile de telecomunicații, de televiziune și radiodifuziune și la serviciile furnizate pe cale electronică pentru care persoana impozabilă utilizează sau optează să nu utilizeze regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE."

6. Articolul 27 alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru se asigură că persoanelor implicate în livrarea intracomunitară de bunuri sau prestarea intracomunitară de servicii, precum și persoanelor impozabile nestabilite care furnizează servicii de telecomunicații, de televiziune și radiodifuziune și la servicii pe cale electronică, în special celor menționate la anexa II din Directiva 2006/112/CE, li se permite să obțină confirmarea validității numărului de identificare TVA al oricărei anumite persoane.

Statele membre trimit această confirmare pe cale electronică, în conformitate cu procedura menționată la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament."

7. Titlul capitolului VI se înlocuiește cu următorul text:

„DISPOZIȚII PRIVIND REGIMURILE SPECIALE DIN TITLUL XII CAPITOLUL 6 DIN DIRECTIVA 2006/112/CE".

8. Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 28

Se aplică următoarele dispoziții cu privire la regimurile speciale prevăzute în titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE."

9. Articolul 29 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 29

(1) Informațiile furnizate statului membru de identificare de către persoana impozabilă nestabilită în Comunitate, la momentul începerii activităților sale, în temeiul articolului 361 din Directiva 2006/112/CE, se transmit pe cale electronică. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) Statul membru de identificare transmite pe cale electronică informațiile menționate la alineatul (1) autorităților competente ale celorlalte state membre în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii pe parcursul căreia au fost primite informațiile de la persoana impozabilă nestabilită în Comunitate. Informații similare, în vederea identificării persoanei impozabile care aplică regimul special în temeiul articolului 369b din Directiva 2006/112/CE, se transmit în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii pe parcursul căreia persoana impozabilă a declarat începerea activităților sale impozabile în condițiile respectivului regim special. Autoritățile competente ale celorlalte state membre sunt informate în același mod cu privire la numărul de identificare alocat.

Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun prin care se transmit aceste informații, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în Comunitate sau o persoană impozabilă nestabilită în statul membru de consum este exclusă de la regimul special, statul membru de identificare informează imediat, pe cale electronică, autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la această situație."

10. La articolul 30, primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Declarația conținând informațiile stabilite la articolele 365 și 369g din Directiva 2006/112/CE se transmite pe cale electronică. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament.

Statul membru de identificare transmite aceste informații pe cale electronică autorității competente a statului membru de consum în cauză, în termen de cel mult 10 zile de la sfârșitul lunii în care a fost primită declarația. Informațiile prevăzute la articolul 369g alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE se transmit, de asemenea, autorității competente a statului membru de stabilire interesat. Statele membre care au solicitat ca declarația fiscală să se întocmească într-o monedă națională diferită de euro convertesc sumele în moneda euro la cursul de schimb valabil în ultima zi a perioadei de raportare. Conversia se efectuează utilizând ratele de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care nu se publică rate de schimb în acea zi, pentru următoarea zi de publicare. Detaliile tehnice de transmitere a acestor informații se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (2) din prezentul regulament."

11. Articolul 31 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 31

Dispozițiile articolului 22 din prezentul regulament se aplică, de asemenea, informațiilor culese de statul membru de identificare în conformitate cu articolele 360, 361, 364, 365, 369c, 369f și 369g din Directiva 2006/112/CE."

12. La articolul 32 se adaugă următorul paragraf:

„În ceea ce privește plățile care se transferă statului membru de consum în conformitate cu regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE, statul membru de identificare are dreptul să rețină, din sumele menționate la primul și al doilea paragraf, următoarele procente:

(a) de la 1 ianuarie 2015 până la 31 decembrie 2016 – 30 %;

(b) de la 1 ianuarie 2017 până la 31 decembrie 2018 – 15 %;

(c) de la 1 ianuarie 2019 – 0 %."

13. Articolul 34 se elimină.

14. La articolul 39, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia și statele membre se asigură că sunt operaționale sistemele de comunicare sau de schimburi de informații, existente sau noi, care sunt necesare pentru asigurarea schimburilor de informații descrise la articolele 29 și 30. Comisia este însărcinată să efectueze orice adaptare a rețelei comune de comunicații/interfeței comune a sistemelor (CCN/CSI), necesară pentru a permite schimbul de informații între statele membre. Statele membre sunt însărcinate să efectueze orice adaptare a sistemelor lor, necesară pentru a permite schimbul acestor informații prin intermediul CCN/CSI."

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolele 1 și 2 se aplică de la următoarele date:

(a) articolul 1, de la 1 ianuarie 2010;

(b) articolul 2, de la 1 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 februarie 2008.

Pentru Consiliu
Președintele
A. BAJUK

REGULAMENTUL (CE) NR. 144/2008 AL COMISIEI

din 19 februarie 2008

de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ([1]), în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a sumelor forfetare la import din țările terțe, pentru produsele și termenele menționate în anexa acestuia.

(2) În conformitate cu criteriile menționate anterior, sumele forfetare la import trebuie stabilite la nivelurile prevăzute în anexa la prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Sumele forfetare la import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 sunt stabilite așa cum este indicat în tabelul din anexă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 20 februarie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 februarie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

([1]) JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

la Regulamentul Comisiei din 19 februarie 2008 de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

(Cod NC)	Codul țărilor terțe [1]	Suma forfetară la import
0702 00 00	IL	53,3
	JO	74,3
	MA	43,5
	TN	115,9
	TR	93,6
	ZZ	76,1
0707 00 05	JO	190,5
	MA	143,8
	TR	181,9
	ZZ	172,1
0709 90 70	MA	52,4
	TR	140,5
	ZA	71,0
	ZZ	88,0
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	50,0
	IL	51,5
	MA	57,0
	TN	47,7
	TR	78,8
	ZZ	57,0
0805 20 10	IL	110,6
	MA	117,3
	ZZ	114,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	42,0
	EG	82,3
	IL	80,1
	JM	114,0
	MA	128,9
	PK	65,4
	TR	81,4
	ZZ	84,9
0805 50 10	EG	84,7
	IL	96,9
	MA	114,0
	TR	113,2
	ZZ	102,2
0808 10 80	AR	96,3
	CA	88,1
	CN	89,7
	MK	39,9
	US	109,1
	ZZ	84,6
0808 20 50	AR	91,7
	CN	92,4
	US	122,0
	ZA	92,3
	ZZ	99,6

[1] Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 145/2008 AL COMISIEI

din 19 februarie 2008

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 796/2004 de stabilire a normelor de aplicare a ecocondiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 [1], în special articolul 52 alineatul (2),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei [2] stabilește normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 în ceea ce privește, *inter alia*, condițiile de verificare a conținutului de tetrahidrocanabinol din culturile de cânepă.

(2) În conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004, statele membre au comunicat Comisiei rezultatele analizei privind conținutul de tetrahidrocanabinol din soiurile de cânepă însămânțate în 2007. Este necesar să se țină seama de aceste rezultate pentru stabilirea listei soiurilor de cânepă eligibile pentru plăți directe pe parcursul următorilor ani de comercializare și a listei soiurilor admise temporar pentru anul de comercializare 2008/2009.

(3) În urma unei cereri înaintate de România în temeiul articolului 33 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004, este necesar să se includă două noi soiuri de cânepă pe lista celor eligibile pentru plăți directe.

(4) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 796/2004 ar trebui modificat în consecință.

(5) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru gestionarea plăților directe,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa II la Regulamentul (CE) nr. 796/2004 se înlocuiește cu textul anexei la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică din anul de comercializare 2008/2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 februarie 2008.

Pentru Comisie

Mariann FISCHER BOEL

Membru al Comisiei

[1] JO L 270, 21.10.2003, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1276/2007 al Comisiei (JO L 284, 30.10.2007, p. 11).

[2] JO L 141, 30.4.2004, p. 18. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1550/2007 (JO L 337, 21.12.2007, p. 79).

ANEXĂ

„ANEXA II

SOIURI DE CÂNEPĂ ELIGIBILE PENTRU PLĂȚILE DIRECTE

(a) **Soiuri de cânepă**

Beniko
Carmagnola
Chamaeleon
CS
Delta-Llosa
Delta 405
Denise
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Felina 32
Felina 34 – Félina 34
Ferimon - Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Futura 75
Kompolti
Red Petiole
Santhica 23
Santhica 27
Silesia
Uso-31

(b) **Soiuri de cânepă admise pentru anul de comercializare 2008/2009**

Bialobrzeskie
Cannakomp
Diana [1]
Fasamo
Kompolti hibrid TC
Lipko
Lovrin 110
Silvana
UNIKO-B
Zenit [1]

[1] Numai în România, autorizat prin Decizia 2007/69/CE a Comisiei (JO L 32, 6.2.2007, p. 167)."

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2008/8/CE A CONSILIULUI

din 12 februarie 2008

de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 93,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European [1],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European [2],

întrucât:

(1) Realizarea pieței interne, globalizarea, dereglementarea și schimbările tehnologice au contribuit la producerea unor schimbări de proporții în volumul și natura comerțului cu servicii. Posibilitatea prestării la distanță a unui număr de servicii este din ce în ce mai mare. Drept urmare, de-a lungul anilor s-au luat treptat diferite măsuri pentru a face față situației, astfel încât, în prezent, multe servicii specifice sunt taxate pe baza principiului destinației.

(2) Pentru o bună funcționare a pieței interne este necesară modificarea Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoare adăugată [3] în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor, ca urmare a strategiei Comisiei de modernizare și simplificare a modului de operare a sistemului comun de TVA.

(3) Pentru toate prestările de servicii locul de taxare ar trebui să fie, în principiu, locul în care are loc consumul. În cazul în care norma generală privind locul de prestare a serviciilor ar fi astfel modificată, anumite excepții de la această normă ar fi în continuare necesare din motive atât administrative, cât și de politică.

(4) În cazul prestărilor de servicii către persoane impozabile, norma generală privind locul de prestare a serviciilor ar trebui să ia în considerare locul unde este stabilit destinatarul, și nu cel unde este stabilit furnizorul. Pentru definirea normelor privind locul de prestare a serviciilor și pentru minimizarea obligațiilor întreprinderilor, persoanele impozabile care desfășoară și activități neimpozabile ar trebui considerate persoane impozabile pentru toate serviciile care le sunt furnizate. În același mod, persoanele juridice neimpozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA ar trebui considerate impozabile. Aceste dispoziții, potrivit normelor obișnuite, nu ar trebui să se aplice și prestărilor de servicii destinate unei persoane impozabile pentru folosul său personal sau al angajaților săi.

(5) În cazul prestărilor de servicii către persoane neimpozabile, norma generală ar trebui să rămână cea conform căreia locul de prestare a serviciilor este locul unde furnizorul și-a stabilit sediul activității sale economice.

(6) În anumite situații nu sunt aplicabile normele generale privind locul de prestare a serviciilor persoanelor impozabile și neimpozabile, ci anumite excepții menționate expres. Aceste excepții ar trebui să aibă la bază în principal criteriile deja existente și să reflecte principiul taxării la locul consumului, fără să impună sarcini administrative disproporționate asupra anumitor comercianți.

(7) Atunci când unei persoane impozabile îi sunt prestate servicii de către o persoană stabilită într-un alt stat membru, mecanismul de taxare inversă ar trebui să se aplice în mod obligatoriu în anumite cazuri, și anume persoana impozabilă însăși ar trebui să estimeze valoarea corespunzătoare a TVA pentru serviciile care îi sunt prestate.

(8) Pentru a simplifica obligațiile impuse întreprinderilor care desfășoară anumite activități în state membre în care nu își au sediul, ar trebui stabilit un sistem prin care acestea să poată beneficia de un punct de contact electronic unic pentru identificarea în scopuri de TVA și pentru declararea TVA. Până la crearea unui astfel de sistem, ar trebui utilizat sistemul de facilitare a respectării obligațiilor fiscale de către persoanele impozabile nestabilite în Comunitate.

[1] JO C 104 E, 30.4.2004, p. 143 și avizul din 16 mai 2006 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
[2] JO C 117, 30.4.2004, p. 15 și JO C 195, 18.8.2006, p. 54.
[3] JO L 347, 11.12.2006, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2007/75/CE (JO L 346, 29.12.2007, p. 13).

(9) În vederea asigurării aplicării corecte a prezentei directive, fiecare persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA ar trebui să depună o declarație recapitulativă privind persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA cărora le-a prestat servicii taxabile cărora li se aplică mecanismul de taxare inversă.

(10) Unele dintre modificările privind locul de prestare a serviciilor ar putea să aibă un impact considerabil asupra bugetelor statelor membre. Pentru a asigura o tranziție armonioasă aceste modificări ar trebui introduse de-a lungul timpului.

(11) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o legiferare mai bună [1], statele membre sunt încurajate să elaboreze pe cont propriu și în interesul Comunității tabelele de corespondență care să ilustreze, pe cât posibil, corelația dintre dispozițiile prezentei directive și măsurile de punere în aplicare și să le facă publice.

(12) Directiva 2006/112/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

De la 1 ianuarie 2009, Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 56, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Alineatul (1) literele (j) și (k) și alineatul (2) se aplică până la 31 decembrie 2009."

2. La articolul 57, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Alineatul (1) se aplică până la 31 decembrie 2009."

3. La articolul 59, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Până la 31 decembrie 2009, statele membre aplică articolul 58 litera (b) serviciilor de radiodifuziune și televiziune, prevăzute la articolul 56 alineatul (1) litera (j), care sunt prestate către persoane neimpozabile stabilite într-un stat membru sau cu domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru, de către o persoană impozabilă care și-a stabilit sediul activității sale economice în afara Comunității sau care dispune de un sediu comercial fix în afara Comunității de la care sunt prestate serviciile sau care, în absența unui astfel de sediu al activității sale economice sau a unui sediu comercial fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității."

4. Articolul 357 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 357*

Prezentul capitol se aplică până la 31 decembrie 2014."

Articolul 2

De la 1 ianuarie 2010, Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

1. Capitolul 3 din titlul V se înlocuiește cu următoarele:

„*CAPITOLUL 3*

Locul de prestare a serviciilor

Secțiunea 1

Definiții

Articolul 43

În vederea aplicării normelor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

1. O persoană impozabilă care desfășoară și activități sau operațiuni care nu sunt considerate livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate;

2. O persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

Secțiunea 2

Norme generale

Articolul 44

Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană și-a stabilit sediul activității sale economice. Cu toate acestea, în cazul în care aceste servicii sunt furnizate către un sediu comercial fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu comercial fix. În absența unui astfel de loc sau sediu comercial fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

[1] JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

Articolul 45

Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul și-a stabilit sediul activității sale economice. Cu toate acestea, în cazul în care aceste servicii sunt prestate de la un sediu comercial fix al prestatorului, aflat în alt loc decât sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu comercial fix. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

Secțiunea 3

Dispoziții speciale

Subsecțiunea 1

Prestarea de servicii de către intermediari

Articolul 46

Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă, de către un intermediar care acționează în numele și în contul altei persoane, este locul în care este efectuată operațiunea principală în conformitate cu prezenta directivă.

Subsecțiunea 2

Prestarea de servicii legate de bunuri imobile

Articolul 47

Locul de prestare a serviciilor legate de bunuri imobile, inclusiv serviciile prestate de experți și agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile și de servicii de pregătire și coordonare a lucrărilor de construcții, de exemplu, serviciile prestate de arhitecți și de societățile care asigură supravegherea pe șantier, este locul unde este situat bunul imobil respectiv.

Subsecțiunea 3

Prestarea de servicii de transport

Articolul 48

Locul de prestare a serviciilor de transport de călători este locul unde are loc transportul, în funcție de distanțele parcurse.

Articolul 49

Locul de prestare a serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile, este locul unde are loc transportul, proporțional cu distanțele parcurse.

Articolul 50

Locul de prestare a serviciilor de transport intracomunitar de bunuri către persoane neimpozabile este locul de plecare a transportului.

Articolul 51

«Transport intracomunitar de bunuri» înseamnă orice transport de bunuri pentru care locul de plecare și locul de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite.

«Loc de plecare» înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanțele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar «loc de sosire» înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri.

Articolul 52

Statele membre pot să nu aplice TVA pentru aceea parte din serviciul de transport intracomunitar de bunuri către persoane neimpozabile care constă în traversarea de ape ce nu fac parte din teritoriul Comunității.

Subsecțiunea 4

Prestarea de servicii culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment și de alte servicii similare, de servicii auxiliare transportului, precum și de servicii de evaluare a bunurilor mobile și privind efectuarea de lucrări asupra acestora

Articolul 53

Locul de prestare a serviciilor principale și auxiliare legate de activități culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau de alte activități similare, cum ar fi târgurile și expozițiile, inclusiv serviciile prestate de organizatorii acestor activități, este locul în care respectivele activități se desfășoară efectiv.

Articolul 54

Locul de prestare a următoarelor servicii către persoane neimpozabile este locul unde aceste servicii sunt prestate efectiv:

(a) activități auxiliare transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și alte activități similare;

(b) evaluări ale bunurilor mobile corporale și lucrări efectuate asupra acestora.

Subsecțiunea 5

Prestarea de servicii de restaurant și catering

Articolul 55

Locul de prestare a serviciilor de restaurant și catering, în afara celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în cadrul Comunității, este locul unde aceste servicii sunt prestate efectiv.

Subsecțiunea 6

Închirierea mijloacelor de transport

Articolul 56

(1) Locul de închiriere pe termen scurt a unui mijloc de transport este locul în care mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziția clientului.

(2) În sensul alineatului (1), «termen scurt» înseamnă posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum treizeci de zile și, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum nouăzeci de zile.

Subsecțiunea 7

Prestarea de servicii de restaurant și catering pentru consum la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor

Articolul 57

(1) Locul de prestare a serviciilor de restaurant și catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate este locul de plecare a transportului de călători.

(2) În sensul alineatului (1), «parte a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate» înseamnă acea parte a operațiunii efectuate, fără escală în afara Comunității, între punctul de plecare și punctul de sosire a transportului de călători.

«Punctul de plecare a unui transport de călători» înseamnă primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Comunității, dacă este cazul după o oprire în afara Comunității.

«Punctul de sosire a unui transport de călători» înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Comunității a călătorilor care s-au îmbarcat în Comunitate, dacă este cazul înaintea unei opriri în afara Comunității.

În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operațiune de transport separată.

Subsecțiunea 8

Prestarea de servicii electronice către persoane neimpozabile

Articolul 58

Locul de prestare a serviciilor furnizate pe cale electronică, în special a celor prevăzute în anexa II, atunci când sunt prestate către persoane neimpozabile stabilite într-un stat membru sau care își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru, de către o persoană impozabilă care și-a stabilit sediul activității economice în afara Comunității sau care deține în afara Comunității un sediu comercial fix de unde prestează serviciile sau care, în absența unui astfel de sediu al activității economice sau sediu comercial fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, este locul în care persoana neimpozabilă este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

În cazul în care furnizorul unui serviciu și clientul său comunică prin intermediul poștei electronice, acest lucru nu înseamnă, în sine, că serviciul furnizat este un serviciu furnizat pe cale electronică.

Subsecțiunea 9

Prestarea de servicii către persoane neimpozabile în afara Comunității

Articolul 59

Locul de prestare a următoarelor servicii către o persoană neimpozabilă care este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității este locul unde respectiva persoană este stabilită, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită:

(a) transferurile și cesiunile de drepturi de autor, brevete, licențe, mărci și alte drepturi similare;

(b) serviciile de publicitate;

(c) serviciile prestate de consultanți, ingineri, birouri de consultanță, avocați, contabili și alte servicii similare, precum și prelucrările de date și furnizarea de informații;

(d) obligațiile de a se abține de la desfășurarea, totală sau parțială, a unei activități economice sau a unui drept prevăzut la prezentul articol;

(e) operațiunile bancare, financiare și de asigurări, inclusiv de reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;

(f) punerea la dispoziție de personal;

(g) închirierea de bunuri mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

(h) acordarea accesului la sistemele de distribuție a gazelor naturale și a electricității și prestarea de servicii de transport sau de transmitere prin aceste sisteme, precum și prestarea de alte servicii direct legate de acestea;

(i) serviciile de telecomunicații;

(j) serviciile de radiodifuziune și televiziune;

(k) serviciile furnizate pe cale electronică, în special cele prevăzute în anexa II.

În cazul în care prestatorul unui serviciu și clientul său comunică prin intermediul poștei electronice, acest lucru nu înseamnă, în sine, că serviciul prestat este un serviciu prestat pe cale electronică.

Subsecțiunea 10

Evitarea dublei impozitări sau a neimpozitării

Articolul 59a

Pentru a evita dubla impozitare, neimpozitarea sau denaturarea concurenței, statele membre pot considera, în ceea ce privește serviciile al căror loc de prestare este reglementat de articolele 44, 45, 56, și 59,

(a) locul prestării unuia sau a tuturor serviciilor respective, în cazul în care este situat pe teritoriul lor, ca fiind situat în afara Comunității, atunci când utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunității;

(b) locul prestării unuia sau a tuturor serviciilor respective, în cazul în care este situat în afara Comunității, ca fiind situat pe teritoriul lor, atunci când utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc pe teritoriul lor.

Cu toate acestea, prezenta dispoziție nu se aplică serviciilor prestate pe cale electronică în cazul în care respectivele servicii sunt prestate unor persoane neimpozabile nestabilite în Comunitate.

Articolul 59b

Statele membre aplică articolul 59a litera (b) serviciilor de telecomunicații, radiodifuziune și televiziune, prevăzute la articolul 59 primul paragraf litera (j), care sunt prestate unor persoane neimpozabile stabilite într-un stat membru sau care își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru, de către o persoană impozabilă care și-a stabilit sediul activității economice în afara Comunității sau care deține în afara Comunității un sediu comercial fix de unde prestează serviciile sau care, în absența unui astfel de sediu al activității economice sau sediu comercial fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității."

2. La articolul 98 alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cotele reduse nu se aplică serviciilor furnizate pe cale electronică."

3. Teza introductivă a articolului 170 se înlocuiește cu următorul text:

„Toate persoanele impozabile care, în sensul articolului 1 din Directiva 86/560/CEE (*), al articolului 2 punctul 1 și al articolului 3 din Directiva 2008/9/CE (**) și al articolului 171 din prezenta directivă, nu sunt stabilite în statul membru în care cumpără bunuri și servicii sau importă bunuri supuse TVA au dreptul de a obține o rambursare a TVA în cauză, în măsura în care bunurile și serviciile sunt utilizate în următoarele scopuri:

(*) A treisprezecea directivă 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Proceduri privind rambursarea taxei pe valoare adăugată către persoanele impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității (JO L 326, 21.11.1986, p. 40).

(**) Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru în care se face rambursarea (JO L 44, 20.2.2008, p. 23)."

4. Articolul 171 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) TVA este rambursată persoanelor impozabile care sunt stabilite într-un alt stat membru decât statul membru în care cumpără bunuri și servicii sau importă bunuri supuse TVA, în conformitate cu normele detaliate stabilite în Directiva 2008/9/CE."

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Directiva 86/560/CEE nu se aplică:

(a) cuantumurilor TVA care, conform legislației statului membru în care se face rambursarea, au fost facturate incorect;

(b) cuantumurilor TVA facturate pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite de TVA în temeiul articolului 138 sau al articolului 146 alineatul (1) litera (b)."

5. Se introduce articolul 171a având următorul text:

„Articolul 171a

În loc să acorde o rambursare, în temeiul Directivelor 86/560/CEE sau 2008/9/CE, pentru acele livrări de bunuri sau prestări de servicii către o persoană impozabilă, pentru care respectiva persoană este obligată să plătească TVA conform articolelor 194-197 sau 199, statele membre pot să autorizeze deducerea taxei respective în temeiul procedurii stabilite la articolul 168. Pot fi menținute restricțiile care sunt deja în vigoare în temeiul articolului 2 alineatul (2) și al articolului 4 alineatul (2) din Directiva 86/560/CEE.

În acest scop, statele membre pot să excludă persoana impozabilă care are obligația de a plăti TVA de la procedura de rambursare, în temeiul Directivelor 86/560/CEE sau 2008/9/CE."

6. La secțiunea 1 din capitolul 1 al titlului XI, se introduce următorul articol 192a:

„Articolul 192a

În sensul prezentei secțiuni, o persoană impozabilă care are un sediu comercial fix pe teritoriul statului membru în care trebuie plătită taxa este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în acel stat membru atunci când se întrunesc următoarele condiții:

(a) persoana livrează bunuri sau prestează servicii supuse TVA pe teritoriul statului membru respectiv;

(b) sediul pe care furnizorul îl are pe teritoriul statului membru respectiv nu participă la respectiva livrare/prestare."

7. Articolul 196 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 196

TVA este datorată de orice persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA și căreia îi sunt prestate serviciile prevăzute la articolul 44, atunci când serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul statului membru respectiv."

8. La articolul 214 se adaugă următoarele litere:

„(d) orice persoană impozabilă care, pe teritoriul său respectiv, primește servicii pentru care are obligația de a plăti TVA în temeiul articolului 196;

(e) orice persoană impozabilă, stabilită pe teritoriul său respectiv, care furnizează servicii pe teritoriul altui stat membru, pentru care numai beneficiarul serviciilor are obligația de a plăti TVA în temeiul articolului 196."

9. Articolul 262 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 262

Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA depune o declarație recapitulativă în care menționează:

(a) clienții înregistrați în scopuri de TVA, cărora le-a livrat bunuri în condițiile menționate la articolul 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c);

(b) persoanele înregistrate în scopuri de TVA cărora le-a livrat bunuri, care la rândul lor i-au fost livrate prin intermediul achizițiilor intracomunitare menționate la articolul 42;

(c) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA, cărora le-a prestat servicii, altele decât serviciile care sunt scutite de TVA în statul membru în care operațiunea este impozabilă și pentru care beneficiarul are obligația de a plăti TVA în temeiul articolului 196."

10. La articolul 264, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) numărul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care trebuie depusă declarația recapitulativă, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrarea de bunuri în condițiile menționate la articolul 138 alineatul (1) și a prestat servicii impozabile în condițiile stabilite la articolul 44;

(b) numărul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primește serviciile în alt stat membru decât cel în care trebuie depusă declarația recapitulativă, pe baza căruia i-au fost furnizate bunurile sau prestate serviciile;";

(b) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) pentru fiecare persoană care a achiziționat bunuri sau a primit servicii, valoarea totală a livrărilor de bunuri și valoarea totală a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă;".

11. Articolul 358 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. «servicii electronice» și «servicii furnizate pe cale electronică» înseamnă serviciile prevăzute la articolul 59 primul paragraf litera (k);";

(b) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. «stat membru de consum» înseamnă statul membru în care se consideră că sunt prestate serviciile electronice, în conformitate cu articolul 58;".

12. În anexa II titlul se înlocuiește cu următorul text:

„LISTA ORIENTATIVĂ A SERVICIILOR FURNIZATE PE CALE ELECTRONICĂ MENȚIONATE LA ARTICOLUL 58 ȘI LA ARTICOLUL 59 PRIMUL PARAGRAF LITERA (K)".

Articolul 3

De la 1 ianuarie 2011, articolele 53 și 54 din Directiva 2006/112/CE se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 53

Locul de prestare a serviciilor legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau alte evenimente similare, cum ar fi târgurile și expozițiile, precum și a serviciilor auxiliare legate de acordarea acestui acces, prestate unei persoane impozabile, este locul în care respectivele evenimente se desfășoară efectiv.

Articolul 54

(1) Locul de prestare a serviciilor principale și auxiliare legate de activități culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau de activități similare, cum ar fi târgurile și expozițiile, inclusiv serviciile prestate de organizatorii acestor activități, prestate unei persoane neimpozabile, este locul în care respectivele activități se desfășoară efectiv.

(2) Locul de prestare a următoarelor servicii către o persoană neimpozabilă este locul unde aceste servicii sunt prestate efectiv:

(a) activități auxiliare transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și alte activități similare;

(b) evaluări ale bunurilor mobile corporale și lucrări efectuate asupra acestora."

Articolul 4

De la 1 ianuarie 2013, articolul 56 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Locul de închiriere, cu excepția închirierii pe termen scurt, a unui mijloc de transport unei persoane neimpozabile este locul în care clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

Cu toate acestea locul de închiriere a unei ambarcațiuni de agrement unei persoane neimpozabile, cu excepția închirierii pe termen scurt, este locul unde ambarcațiunea de agrement este pusă efectiv la dispoziția clientului, în cazul în care serviciul respectiv este prestat efectiv de către prestator din locul în care este situat sediul activității sale economice sau sediul său comercial fix.

(3) În sensul alineatelor (1) și (2), «termen scurt» înseamnă posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum treizeci de zile și, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum nouăzeci de zile."

Articolul 5

De la 1 ianuarie 2015, Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

1. La titlul V capitolul 3 secțiunea 3, subsecțiunea 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Subsecțiunea 8

Prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, radiodifuziune și televiziune către persoane neimpozabile

Articolul 58

Locul de prestare a următoarelor servicii către o persoană neimpozabilă este locul unde respectiva persoană este stabilită, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită:

(a) serviciile de telecomunicații;

(b) serviciile de radiodifuziune și televiziune;

(c) serviciile furnizate pe cale electronică, în special cele prevăzute în anexa II.

În cazul în care furnizorul unui serviciu și clientul său comunică prin intermediul poștei electronice, acest lucru nu înseamnă, în sine, că serviciul furnizat este un serviciu furnizat pe cale electronică."

2. La articolul 59, se elimină literele (i), (j) și (k) de la primul paragraf, precum și al doilea paragraf.

3. Articolul 59a se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 59a*

Pentru a evita dubla impozitare, neimpozitarea sau denaturarea concurenței, statele membre pot considera, în ceea ce privește serviciile al căror loc de prestare este reglementat de articolele 44, 45, 56, 58 și 59,

(a) locul prestării unuia sau a tuturor serviciilor respective, în cazul în care este situat pe teritoriul lor, ca fiind situat în afara Comunității, dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunității;

(b) locul prestării unuia sau a tuturor serviciilor respective, în cazul în care este situat în afara Comunității, ca fiind situat pe teritoriul lor, dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc pe teritoriul lor."

4. Articolul 59b se elimină.

5. La articolul 204 alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, statele membre nu pot aplica opțiunea prevăzută la al doilea paragraf unei persoane impozabile care nu este stabilită în Comunitate, în sensul articolului 358a alineatul (1), și care a optat pentru regimul special aplicabil serviciilor de telecomunicații, de radiodifuziune, de televiziune sau serviciilor electronice."

6. La titlul XII, titlul capitolului 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Regimuri speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune către persoane neimpozabile".

7. Articolul 357 se elimină.

8. Articolul 358 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 358*

În sensul prezentului capitol și fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, se aplică următoarele definiții:

1. «servicii de telecomunicații» și «servicii de radiodifuziune și televiziune» înseamnă serviciile prevăzute la articolul 58 primul paragraf literele (a) și (b);

2. «servicii electronice» și «servicii furnizate pe cale electronică» înseamnă serviciile prevăzute la articolul 58 primul paragraf litera (c);

3. «stat membru de consum» înseamnă statul membru în care se consideră că are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune, conform articolului 58;

4. «declarație TVA» înseamnă declarația care conține informațiile necesare pentru stabilirea cuantumului TVA datorat în fiecare stat membru."

9. La titlul XII capitolul 6, titlul secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate de către persoane impozabile nestabilite în Comunitate".

10. În secțiunea 2 a capitolului 6 al titlului XII, se inserează următorul articol 358a:

„*Articolul 358a*

În sensul prezentei secțiuni și fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, se aplică următoarele definiții:

1. «persoană impozabilă nestabilită în Comunitate» înseamnă o persoană impozabilă care nu și-a stabilit activitatea economică pe teritoriul Comunității și nici nu dispune de un sediu comercial fix pe teritoriul Comunității și care nu are obligația, din alte motive, să fie înregistrată în scopuri de TVA;

2. «stat membru de identificare» înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă nestabilită în Comunitate pentru a declara momentul începerii activității sale ca persoană impozabilă pe teritoriul Comunității, în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni."

11. Articolele 359-365 se înlocuiesc cu următorul text:

„*Articolul 359*

Statele membre permit oricărei persoane impozabile nestabilite în Comunitate care prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune către o persoană neimpozabilă care este stabilită, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru, să beneficieze de prezentul regim special. Prezentul regim se aplică tuturor acelor servicii prestate în Comunitate.

Articolul 360

Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate declară statului membru de identificare când își începe sau încetează activitatea ca persoană impozabilă sau își modifică respectiva activitate astfel încât nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de prezentul regim special. Persoana în cauză comunică aceste informații pe cale electronică.

Articolul 361

(1) Informațiile pe care persoana impozabilă nestabilită în Comunitate are obligația de a le furniza statului membru de identificare în momentul în care începe să desfășoare o activitate impozabilă cuprind:

(a) numele;

(b) adresa poștală;

(c) adresele electronice, inclusiv site-urile Internet;

(d) codul fiscal național, dacă este cazul;

(e) o declarație că persoana nu este înregistrată în scopuri de TVA în Comunitate.

(2) Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate comunică statului membru de identificare orice modificare a informațiilor furnizate.

Articolul 362

Statul membru de identificare alocă persoanei impozabile nestabilite în Comunitate un număr individual de identificare TVA și îi comunică acest număr pe cale electronică. Pe baza informațiilor utilizate pentru această identificare, statele membre de consum pot recurge la propriile sisteme de identificare.

Articolul 363

Statul membru de identificare elimină persoana impozabilă nestabilită în Comunitate din registrul de identificare în următoarele situații:

(a) în cazul în care notifică statului membru respectiv că nu mai furnizează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune;

(b) în cazul în care se poate deduce, prin alte mijloace, că activitățile sale impozabile au încetat;

(c) în cazul în care nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de prezentul regim special;

(d) în cazul în care, în mod repetat, nu respectă normele referitoare la prezentul regim special.

Articolul 364

Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate prezintă statului membru de identificare, pe cale electronică, o declarație TVA pentru fiecare trimestru calendaristic, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune. Declarația TVA se depune în termen de 20 de zile de la încheierea perioadei fiscale acoperite de declarație.

Articolul 365

Declarația TVA conține numărul de identificare și, pentru fiecare stat membru de consum în care este datorată TVA, valoarea totală, fără TVA, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale, precum și cuantumul total al TVA corespunzătoare subdivizate pe cote. De asemenea, în declarație trebuie specificate cotele de TVA aplicabile și TVA totală datorată."

12. Articolul 366 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Sumele înscrise în declarația TVA se exprimă în euro.

Statele membre care nu au adoptat moneda euro pot solicita ca sumele înscrise pe declarația TVA să fie exprimate în moneda lor națională. În cazul în care prestările de servicii au fost plătite în alte monede, persoana impozabilă nestabilită în Comunitate utilizează, în scopul completării declarației TVA, cursul de schimb valutar valabil în ultima zi a perioadei fiscale."

13. Articolele 367 și 368 se înlocuiesc cu următorul text:

„*Articolul 367*

Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate plătește TVA, făcând referire la declarația TVA corespunzătoare, în momentul depunerii declarației TVA sau cel mai târziu în ultima zi a perioadei de depunere a declarațiilor.

Plata se efectuează într-un cont bancar în euro, desemnat de statul membru de identificare. Statele membre care nu au adoptat moneda euro pot solicita ca plata să se efectueze într-un cont bancar în moneda lor națională.

Articolul 368

Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate care utilizează prezentul regim special nu poate deduce TVA în temeiul articolului 168 din prezenta directivă. Fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (1) din Directiva 86/560/CEE, persoanei impozabile în cauză i se acordă o rambursare în conformitate cu directiva menționată anterior. Articolul 2 alineatele (2) și (3) și articolul 4 alineatul (2) din Directiva 86/560/CEE nu se aplică rambursărilor privind serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune supuse prezentului regim special."

14. Articolul 369 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate păstrează registrele în care sunt înscrise operațiunile supuse prezentului regim special. Aceste registre trebuie să conțină informații suficient de detaliate pentru a permite autorităților fiscale ale statului membru de consum să verifice exactitatea declarației TVA."

15. La titlul XII capitolul 6, se introduce următoarea secțiune 3:

„Secțiunea 3

Regimul special pentru serviciile de telecomunicații, de radiodifuziune, de televiziune sau pentru serviciile electronice prestate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar într-un alt stat membru decât statul membru de consum

Articolul 369a

În sensul prezentei secțiuni și fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, se aplică următoarele definiții:

1. «persoană impozabilă nestabilită în statul membru de consum» înseamnă o persoană impozabilă care și-a stabilit activitatea economică sau dispune de un sediu comercial fix pe teritoriul Comunității, dar nu și-a stabilit activitatea economică și nu dispune de un sediu comercial fix pe teritoriul statului membru de consum;

2. «stat membru de identificare» înseamnă statul membru pe teritoriul căruia persoana impozabilă și-a stabilit activitatea economică sau, în cazul în care nu și-a stabilit activitatea economică în Comunitate, statul membru în care dispune de un sediu comercial fix.

În cazul în care o persoană impozabilă nu și-a stabilit activitatea sa economică în Comunitate, dar are mai multe sedii comerciale fixe în Comunitate, statul membru de identificare este acela în care persoana respectivă are un sediu comercial fix și în care persoana impozabilă declară că va utiliza prezentul regim special. Persoana impozabilă este ținută să respecte respectiva decizie în anul calendaristic în cauză și în următorii doi ani calendaristici.

Articolul 369b

Statele membre permit oricărei persoane impozabile nestabilite în statul membru de consum, care prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune către o persoană neimpozabilă care este stabilită, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în respectivul stat membru, să utilizeze prezentul regim special. Acest regim special se aplică tuturor acelor servicii prestate în Comunitate.

Articolul 369c

Persoana impozabilă nestabilită în statul membru de consum declară statului membru de identificare când își începe sau încetează activitățile sale impozabile supuse prezentului regim special sau își modifică aceste activități în așa fel încât nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru utilizarea prezentului regim special. Persoana în cauză comunică aceste informații pe cale electronică.

Articolul 369d

O persoană impozabilă care utilizează prezentul regim special este înregistrată în scopuri de TVA doar în statul membru de identificare, pentru operațiunile impozabile efectuate în condițiile prezentului regim. În acest scop statul membru utilizează numărul individual de identificare în scopuri de TVA deja alocat persoanei impozabile în ceea ce privește obligațiile acesteia în cadrul sistemului intern.

Pe baza informațiilor utilizate pentru această identificare, statele membre de consum pot recurge la propriile sisteme de identificare.

Articolul 369e

Statul membru de identificare exclude persoana impozabilă nestabilită în statul membru de consum de la prezentul regim special în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care persoana notifică faptul că nu mai furnizează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune;

(b) în cazul în care se poate deduce, prin alte mijloace, că activitățile sale impozabile supuse prezentului regim special au încetat;

(c) în cazul în care nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru utilizarea prezentului regim special;

(d) în cazul în care, în mod repetat, nu respectă normele referitoare la prezentul regim special.

Articolul 369f

Persoana impozabilă nestabilită în statul membru de consum prezintă statului membru de identificare, pe cale electronică, o declarație TVA pentru fiecare trimestru calendaristic, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune. Declarația TVA se depune în termen de 20 de zile de la încheierea perioadei fiscale acoperite de declarație.

Articolul 369g

Declarația TVA conține numărul de identificare menționat la articolul 369d și, pentru fiecare stat membru de consum în care este datorată TVA, valoarea totală, fără TVA, a prestărilor de servicii de telecomunicații, de radiodifuziune, de televiziune sau de servicii electronice, efectuate în cursul perioadei fiscale, precum și cuantumul total al TVA corespunzătoare subdivizate pe cote. De asemenea, îndeclarație trebuie specificate cotele de TVA aplicabile și TVA totală datorată.

În cazul în care persoana impozabilă deține unul sau mai multe sedii comerciale fixe, altul/altele decât cel(e) din statul membru de identificare, de la care sunt prestate servicii, declarația TVA precizează, pe lângă informațiile prevăzute la primul paragraf, valoarea totală a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune care fac obiectul acestui regim special, calculată pentru fiecare stat membru în care persoana deține un sediu, cu precizarea numărului individual de identificare în scopuri de TVA sau a codului de înregistrare fiscală al sediului respectiv, și defalcată pe fiecare stat membru de consum.

Articolul 369h

(1) Sumele înscrise în declarația TVA se exprimă în euro.

Statele membre care nu au adoptat moneda euro pot solicita ca sumele înscrise pe declarația TVA să fie exprimate în moneda lor națională. În cazul în care prestările de servicii au fost plătite în alte monede, persoana impozabilă nestabilită în statul membru de consum utilizează, în scopul completării declarației TVA, cursul de schimb valutar valabil în ultima zi a perioadei fiscale.

(2) Conversia se efectuează prin aplicarea cursurilor de schimb valutar publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care acestea nu sunt publicate în acea zi, pentru următoarea zi de publicare.

Articolul 369i

Persoana impozabilă nestabilită în statul membru de consum plătește TVA, făcând referire la declarația TVA corespunzătoare, în momentul depunerii declarației TVA sau cel mai târziu în ultima zi a perioadei de depunere a declarațiilor.

Plata se efectuează într-un cont bancar în euro, desemnat de statul membru de identificare. Statele membre care nu au adoptat moneda euro pot solicita ca plata să se efectueze într-un cont bancar în moneda lor națională.

Articolul 369j

Persoana impozabilă nestabilită în statul membru de consum care se folosește de prezentul regim special nu poate să deducă TVA pentru activitățile sale impozabile supuse acestui regim, în temeiul articolului 168 din prezenta directivă. Fără a aduce atingere articolului 2 punctul 1 și articolului 3 din Directiva 2008/9/CE, persoanei impozabile în cauză i se acordă o rambursare în conformitate cu directiva menționată anterior.

În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în statul membru de consum și beneficiară a prezentului regim special desfășoară de asemenea în statul membru de consum activități care nu sunt supuse acestui regim și pentru care există obligația înregistrării în scopuri de TVA, respectiva persoană își deduce TVA pentru activitățile sale impozabile supuse prezentului regim prin declarația TVA pe care trebuie să o depună în temeiul articolului 250.

Articolul 369k

(1) Persoana impozabilă nestabilită în statul membru de consum păstrează registrele în care sunt înscrise operațiunile supuse prezentului regim special. Aceste registre trebuie să conțină informații suficient de detaliate pentru a permite autorităților fiscale ale statului membru de consum să verifice exactitatea declarației TVA.

(2) Registrele prevăzute la alineatul (1) trebuie puse la dispoziția statului membru de consum și statului membru de identificare, la cerere, pe cale electronică.

Aceste registre trebuie păstrate pentru o perioadă de zece ani începând cu data de 31 decembrie a anului în care s-a efectuat operațiunea."

16. La anexa II, titlul se înlocuiește cu următorul text:

„LISTA ORIENTATIVĂ A SERVICIILOR FURNIZATE PE CALE ELECTRONICĂ PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 58 PRIMUL PARAGRAF LITERA (C)".

Articolul 6

Până la 31 decembrie 2014, Comisia prezintă un raport cu privire la posibilitatea aplicării eficiente a normei prevăzute la articolul 5 pentru prestarea de servicii de telecomunicații, de radiodifuziune, de televiziune și de servicii electronice către persoane neimpozabile și cu privire la faptul dacă această normă corespunde în continuare politicii generale privind locul de prestare a serviciilor la acel moment.

Articolul 7

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare conformării cu articolele 1-5 din prezenta directivă de la datele respective menționate în acele dispoziții.

Statele membre informează de îndată Comisia în această privință. Atunci când statele membre adoptă respectivele dispoziții, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitățile de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 8

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 9

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 12 februarie 2008.

Pentru Consiliu
Președintele
A. BAJUK

DIRECTIVA 2008/9/CE A CONSILIULUI

din 12 februarie 2008

de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 93,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European [1],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European [2],

întrucât:

(1) Atât autoritățile administrative din statele membre, cât și întreprinderile se confruntă cu probleme importante ridicate de normele de punere în aplicare prevăzute în Directiva 79/1072/CEE a Consiliului din 6 decembrie 1979 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării [3].

(2) Procedurile stabilite în directiva respectivă ar trebui modificate în ceea ce privește termenele de notificare a întreprinderilor cu privire la deciziile referitoare la cererile de rambursare depuse. De asemenea, ar trebui prevăzută și obligația întreprinderilor de a oferi răspunsuri în anumite termene. În plus, procedura ar trebui simplificată și modernizată, dând posibilitatea utilizării mijloacelor tehnologice moderne.

(3) Noua procedură ar trebui să consolideze poziția întreprinderilor, deoarece statele membre au obligația de a plăti o dobândă în cazul în care rambursarea are loc cu întârziere, iar dreptul întreprinderilor la contestație va fi consolidat.

(4) Din motive de claritate și coerență, dispoziția referitoare la punerea în aplicare a Directivei 79/1072/CEE, cuprinsă anterior în Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoare adăugată [4], ar trebui integrată în prezenta directivă.

(5) Întrucât obiectivele prezentei directive nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere anvergura acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor respective.

(6) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o legiferare mai bună [5], statele membre sunt încurajate să elaboreze pe cont propriu și în interesul Comunității tabelele de corespondență care să ilustreze, pe cât posibil, corelația dintre dispozițiile prezentei directive și măsurile de punere în aplicare și să le facă publice.

(7) Prin urmare, din rațiuni de claritate, Directiva 79/1072/CEE ar trebui abrogată, sub rezerva măsurilor tranzitorii necesare cu privire la cererile de rambursare introduse înainte de 1 ianuarie 2010,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă stabilește normele detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată (TVA), prevăzută la articolul 170 din Directiva 2006/112/CE, persoanelor impozabile nestabilite în statul membru de rambursare care îndeplinesc condițiile stabilite la articolul 3.

Articolul 2

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru de rambursare” înseamnă o persoană impozabilă în sensul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE care este stabilită pe teritoriul altui stat membru decât statul membru de rambursare;

[1] JO C 285 E, 22.11.2006, p. 122.
[2] JO C 28, 3.2.2006, p. 86.
[3] JO L 331, 27.12.1979, p. 11. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/98/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 129).
[4] JO L 347, 11.12.2006, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2007/75/CE (JO L 346, 29.12.2007, p. 13).
[5] JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

2. „stat membru de rambursare" înseamnă statul membru în care a fost încasată TVA de la persoana impozabilă nestabilită în statul membru de rambursare, pentru bunurile sau serviciile care i-au fost furnizate de alte persoane impozabile din statul membru respectiv sau pentru importul de bunuri în statul membru respectiv;

3. „perioadă de rambursare" înseamnă perioada menționată la articolul 16 și acoperită de cererea de rambursare;

4. „cerere de rambursare" înseamnă cererea pentru rambursarea TVA încasată în statul membru de rambursare de la persoana impozabilă nestabilită în statul membru de rambursare, pentru bunurile sau serviciile care i-au fost furnizate de alte persoane impozabile din statul membru respectiv sau pentru importul de bunuri în statul membru respectiv;

5. „solicitant" înseamnă persoana impozabilă nestabilită în statul membru de rambursare care depune cererea de rambursare.

Articolul 3

Prezenta directivă se aplică oricărei persoane impozabile nestabilite în statul membru de rambursare care îndeplinește următoarele condiții:

(a) pe parcursul perioadei de rambursare nu și-a avut sediul activității sale economice sau un sediu comercial fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită în statul membru de rambursare;

(b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare, cu excepția următoarelor operațiuni:

(i) prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul articolelor 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 sau 160 din Directiva 2006/112/CE;

(ii) livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu articolele 194-197 și 199 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 4

Prezenta directivă nu se aplică cu privire la:

(a) cuantumurile TVA care, conform legislației statului membru de rambursare, au fost facturate incorect;

(b) cuantumurile TVA facturate pentru livrări de bunuri, livrări care sunt sau pot fi scutite în temeiul articolului 138 sau al articolului 146 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 5

Fiecare stat membru rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în statul membru de rambursare TVA încasată pentru bunurile sau serviciile care i-au fost livrate/prestate de alte persoane impozabile din statul membru respectiv sau pentru importul de bunuri în statul membru respectiv, în măsura în care bunurile și serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operațiuni:

(a) operațiunile prevăzute la articolul 169 literele (a) și (b) din Directiva 2006/112/CE;

(b) operațiunile efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu articolele 194-197 și cu articolul 199 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum se aplică în statul membru de rambursare.

Fără a aduce atingere articolului 6, în înțelesul prezentei directive, dreptul la o rambursare a taxei aferente intrărilor este determinat în temeiul Directivei 2006/112/CE, astfel cum se aplică în statul membru de rambursare.

Articolul 6

Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă nestabilită în statul membru de rambursare trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită.

În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în statul membru de rambursare efectuează, în statul membru în care este stabilită, atât operațiuni care dau dreptul de deducere, cât și operațiuni care nu dau dreptul de deducere în respectivul stat membru, statul membru de rambursare poate rambursa numai acea parte din TVA care este rambursabilă, în conformitate cu articolul 5, deoarece corespunde operațiunilor din prima categorie, în conformitate cu articolul 173 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum este aplicată de statul membru în care este stabilită respectiva persoană.

Articolul 7

Pentru a obține o rambursare a TVA în statul membru de rambursare, persoana impozabilă care nu este stabilită în statul membru de rambursare adresează o cerere de rambursare pe cale electronică statului membru și o înaintează statului membru în care este stabilită prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de către statul membru respectiv.

Articolul 8

(1) Cererea de rambursare conține următoarele informații:

(a) numele și adresa completă ale solicitantului;

(b) o adresă de contact pe cale electronică;

(c) o descriere a activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile și serviciile;

(d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

(e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția operațiunilor prevăzute la articolul 3 litera (b) punctele (i) și (ii);

(f) numărul de identificare TVA sau codul de înregistrare fiscală al solicitantului;

(g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN și BIC.

(2) În afară de informațiile menționate la alineatul (1), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare stat membru de rambursare și pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

(a) numele și adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

(b) cu excepția importurilor, numărul de identificare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al furnizorului sau prestatorului, astfel cum au fost alocate de statul membru de rambursare în conformitate cu dispozițiile articolelor 239 și 240 din Directiva 2006/112/CE;

(c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu articolul 215 din Directiva 2006/112/CE;

(d) data și numărul facturii sau documentului de import;

(e) baza impozabilă și cuantumul TVA exprimate în moneda statului membru de rambursare;

(f) cuantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu articolul 5 și cu articolul 6 alineatul (2) și exprimat în moneda statului membru de rambursare;

(g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu articolul 6 și exprimată ca procent;

(h) natura bunurilor și a serviciilor achiziționate, descrisă conform codurilor de la articolul 9.

Articolul 9

(1) În cererea de rambursare natura bunurilor și a serviciilor achiziționate se descrie conform următoarelor coduri:

1. = combustibil;

2. = închiriere de mijloace de transport;

3. = cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile și serviciile prevăzute la codurile 1 și 2);

4. = taxe rutiere de acces și taxa de utilizare a drumurilor;

5. = cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;

6. = cazare;

7. = servicii de catering și restaurant;

8. = acces la târguri și expoziții;

9. = cheltuieli pentru produse de lux, activități de divertisment și spectacole;

10. = altele.

În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate și a serviciilor prestate.

(2) Statul membru de rambursare poate cere solicitantului să furnizeze, pe cale electronică, informații suplimentare codificate cu privire la fiecare cod prevăzut la alineatul (1), în măsura în care aceste informații sunt necesare ca urmare a unor posibile restricții asupra dreptului de deducere în temeiul Directivei 2006/112/CE, astfel cum sunt aplicabile în statul membru de rambursare, sau în vederea punerii în aplicare a unei măsuri de derogare acordate statului membru de rambursare în temeiul articolelor 395 sau 396 din respectiva directivă.

Articolul 10

Fără a aduce atingere solicitărilor de informații în temeiul articolului 20, statul membru de rambursare poate cere solicitantului să trimită pe cale electronică o copie a facturii sau a documentului de import împreună cu cererea de rambursare, în cazul în care cuantumul impozabil de pe o factură sau un document de import este de cel puțin 1 000 EUR sau echivalentul acestuia în monedă națională. În cazul facturilor pentru combustibil plafonul este de 250 EUR sau echivalentul acestuia în monedă națională.

Articolul 11

Statul membru de rambursare poate cere solicitantului să furnizeze o descriere a activităților sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri stabilit în conformitate cu articolul 34a alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 al Consiliului [1].

Articolul 12

Statul membru de rambursare poate stabili limba sau limbile în care solicitantul să furnizeze informațiile din cererea de rambursare sau eventualele informații suplimentare.

Articolul 13

În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, proporția deductibilă este modificată în temeiul articolului 175 din Directiva 2006/112/CE, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate.

Rectificarea se efectuează printr-o cerere de rambursare pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declarație separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de statul membru în care este stabilit solicitantul.

Articolul 14

(1) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

(a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca TVA să fi devenit exigibilă înaintea sau la momentul facturării, sau pentru care TVA a devenit exigibilă pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca achizițiile să fi fost facturate înainte ca TVA să devină exigibilă;

(b) importul de bunuri pe parcursul perioadei de rambursare.

(2) Pe lângă operațiunile menționate la alineatul (1), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

Articolul 15

(1) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile cerute în temeiul articolelor 8, 9 și 11.

(2) Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii.

Articolul 16

Perioada de rambursare este de maximum un an calendaristic și de minimum trei luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de trei luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

Articolul 17

În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de trei luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic de 400 EUR sau echivalentul acestuia în monedă națională.

În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic de 50 EUR sau echivalentul acestuia în monedă națională.

Articolul 18

(1) Statul membru în care este stabilit solicitantul nu înaintează cererea statului membru de rambursare în cazul în care, pe parcursul perioadei de rambursare, în statul membru în care este stabilit solicitantul se încadrează în oricare dintre situațiile următoare:

(a) nu este persoană impozabilă în scopuri de TVA;

(b) efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii care sunt scutite de TVA, fără ca TVA-ul achitat în etapa anterioară să fie deductibil în temeiul articolelor 132, 135, 136, 371, 374-377, al articolului 378 alineatul (2) litera (a), al articolului 379 alineatul (2) sau al articolelor 380-390 din Directiva 2006/112/CE sau în temeiul dispozițiilor care prevăd scutiri identice cuprinse în Actul de aderare din 2005;

(c) beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la articolele 284, 285, 286 și 287 din Directiva 2006/112/CE;

[1] JO L 264, 15.10.2003, p. 1.

(d) beneficiază de regimul forfetar comun pentru producătorii agricoli prevăzut la articolele 296-305 din Directiva 2006/112/CE.

(2) Statul membru în care este stabilit solicitantul îi comunică acestuia, pe cale electronică, decizia pe care a luat-o în temeiul alineatului (1).

Articolul 19

(1) Statul membru de rambursare îi comunică de îndată solicitantului, pe cale electronică, data la care a primit cererea.

(2) Statul membru de rambursare îi comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de patru luni de la data primirii cererii de către statul membru respectiv.

Articolul 20

(1) În cazul în care statul membru de rambursare consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, în special de la solicitant, dar și de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de patru luni prevăzută la articolul 19 alineatul (2). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace.

Dacă este necesar, statul membru de rambursare poate solicita alte informații suplimentare.

Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care statul membru de rambursare are îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau exactitatea unei anumite cereri. În acel caz, plafoanele menționate la articolul 10 nu se aplică.

(2) Statului membru de rambursare i se furnizează informațiile solicitate în temeiul alineatului (1) în termen de o lună de la data la care cererea este primită de persoana căreia îi este adresată.

Articolul 21

În cazul în care statul membru de rambursare cere informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de două luni de la data primirii informațiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit răspuns la cererea sa de informații, în termen de două luni de la data expirării termenului prevăzut la articolul 20 alineatul (2). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie să fie întotdeauna de minimum șase luni de la data primirii cererii de către statul membru de rambursare.

În cazul în care statul membru de rambursare cere alte informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de opt luni de la data primirii cererii de către respectivul stat membru.

Articolul 22

(1) În cazul în care cererea de rambursare se aprobă, rambursarea sumei aprobate este efectuată de către statul membru de rambursare cel târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului prevăzut la articolul 19 alineatul (2) sau, în cazul în care au fost solicitate informații suplimentare sau alte informații ulterioare, a termenelor menționate la articolul 21.

(2) Suma rambursată este plătită în statul membru de rambursare sau, la cererea solicitantului, în oricare alt stat membru. În acest al doilea caz, eventualele comisioane bancare de transfer sunt deduse de către statul membru de rambursare din suma care urmează a fi plătită solicitantului.

Articolul 23

(1) În cazul în care cererea de rambursare este respinsă, integral sau parțial, motivele respingerii sunt comunicate solicitantului, împreună cu decizia, de către statul membru de rambursare.

(2) Contestații împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de către solicitant la autoritățile competente ale statului membru de rambursare, în forma și în termenele prevăzute pentru contestațiile introduse de către persoane stabilite în statul membru respectiv cu privire la cererile de rambursare.

În cazul în care absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de prezenta directivă nu este considerată, conform legislației statului membru de rambursare, ca fiind echivalentă unei aprobări sau unui refuz, solicitantul poate recurge la orice proceduri administrative sau judiciare disponibile în situația respectivă persoanelor impozabile stabilite în statul membru respectiv. În cazul în care nu sunt prevăzute astfel de proceduri, neluarea unei decizii privind o cerere de rambursare în termenul stabilit este considerată ca fiind echivalentă respingerii cererii.

Articolul 24

(1) În cazul în care o rambursare a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, autoritatea competentă a statului membru de rambursare procedează direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat și a oricăror penalități și dobânzi impuse în conformitate cu procedura aplicabilă în statul membru de rambursare, fără a aduce atingere dispozițiilor privind asistența reciprocă pentru recuperarea TVA.

(2) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, statul membru de rambursare poate suspenda orice rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite.

Articolul 25

Statul membru de rambursare consideră că orice rectificare făcută în urma unei cereri de rambursare anterioare, în conformitate cu articolul 13 sau, în cazul în care o declarație separată este depusă, sub forma unei recuperări sau plăți separate, reprezintă o majorare sau o reducere a sumei de rambursat.

Articolul 26

Statul membru de rambursare plătește o dobândă solicitantului pentru suma pe care urmează să i-o ramburseze în cazul în care suma respectivă este rambursată după ultima dată prevăzută pentru plată în temeiul articolului 22 alineatul (1).

În cazul în care solicitantul nu transmite statului membru de rambursare, în termenul prevăzut, informațiile suplimentare sau alte informații solicitate, primul paragraf nu se aplică. De asemenea, primul paragraf nu se aplică până în momentul primirii de către statul membru de rambursare a documentelor care trebuie trimise pe cale electronică în temeiul articolului 10.

Articolul 27

(1) Dobânda se calculează începând din ziua următoare ultimei zile prevăzute pentru plată în temeiul articolului 22 alineatul (1) până în ziua în care suma este efectiv plătită.

(2) Ratele dobânzilor sunt egale cu rata dobânzii aplicabile rambursărilor de TVA către persoanele impozabile stabilite pe teritoriul statului membru de rambursare în temeiul legislației naționale a statului respectiv.

În cazul în care legea națională nu prevede plata unei dobânzi pentru rambursările către persoanele impozabile stabilite în acel stat membru, dobânda care trebuie plătită este cea corespunzătoare dobânzii sau sumei echivalente datorate statului membru de rambursare în cazul plăților de TVA efectuate cu întârziere de către persoanele impozabile.

Articolul 28

(1) Prezenta directivă se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009.

(2) Directiva 79/1072/CEE se abrogă de la 1 ianuarie 2010. Cu toate acestea, dispozițiile acesteia se aplică în continuare cererilor de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010.

Trimiterile la directiva abrogată se consideră trimiteri la prezenta directivă, mai puțin în ceea ce privește cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010.

Articolul 29

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare conformării cu dispozițiile prezentei directive începând cu 1 ianuarie 2010. Statele membre informează de îndată Comisia în această privință.

Atunci când statele membre adoptă respectivele acte, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 30

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 31

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 12 februarie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

A. BAJUK

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 19 decembrie 2007

cu privire la ajutorul de stat legat de compensațiile acordate în conformitate cu decretul privind îngrășămintele (C 12/1999)

[notificată cu numărul C(2007) 6777]

(Numai textele în limbile franceză și neerlandeză sunt autentice)

(2008/138/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2),

după invitarea părților interesate să își prezinte observațiile în conformitate cu articolul menționat anterior [1],

întrucât:

I. PROCEDURĂ

(1) Prin scrisoarea din 3 iulie 1998, autoritățile belgiene au notificat ajutorul menționat anterior acordat în temeiul articolului 88 alineatul (3) din Tratatul CE.

(2) Prin scrisoarea nr. SG-Greffe (1999) D/2211 din 26 martie 1999, Comisia a deschis o procedură oficială de investigare, procedură în conformitate cu articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE. Ulterior, Belgia a prezentat observații prin scrisoarea din 28 aprilie 1999.

(3) Comisia a primit observații de la părțile interesate. Comisia a transmis Belgiei observațiile respective prin scrisoarea din 30 iunie 1999, oferindu-i posibilitatea să reacționeze. Autoritățile belgiene au transmis Comisiei informații suplimentare prin scrisorile din 1 iunie 1999, 27 iunie 2000 și 23 iulie 2001.

(4) Prin scrisoarea din 12 martie 2007, Belgia a informat Comisia că retrage măsura notificată. În scrisoarea respectivă, Belgia a confirmat că ajutorul nu a fost plătit.

II. CONCLUZIE

(5) Până la data la care a primit cererea de retragere din partea Belgiei, Comisia nu a luat nicio decizie oficială cu privire la notificarea respectivă. În aceste condiții, Comisia acceptă retragerea notificării în sensul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE [2].

(6) Procedura oficială de investigare trebuie așadar închisă în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 deoarece a rămas fără obiect,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Procedura formală de investigare cu privire la un ajutor legat de compensațiile în conformitate cu decretul privind îngrășămintele se închide în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999.

[1] JO C 129, 8.5.1999, p. 2.

[2] JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Belgiei.

Adoptată la Bruxelles, 19 decembrie 2007.

Pentru Comisie
Mariann FISCHER BOEL
Membru al Comisiei

DECIZIA COMISIEI

din 21 septembrie 2007

privind ajutorul de stat de promovare a investițiilor pentru raționalizarea viticulturii în podgoriile de pantă abruptă din Renania-Palatinat

[notificată cu numărul C(2007) 4462]

(Numai textul în limba germană este autentic)

(2008/139/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2),

după ce a invitat părțile interesate să-și prezinte observațiile în conformitate cu articolul menționat anterior ([1]),

întrucât:

I. PROCEDURA

(1) Prin scrisoarea din 30 septembrie 1994, primită la 7 octombrie 1994, autoritățile germane au notificat ajutorul menționat anterior în conformitate cu articolul 93 (în prezent articolul 88) alineatul (3) din Tratatul CE.

(2) Prin scrisoarea nr. SG(95) D/4615 din 7 aprilie 1995, Comisia a deschis procedura formală de investigație în conformitate cu articolul 93 (în prezent articolul 88) alineatul (2) din Tratatul CE ([2]). Ulterior, Germania și-a exprimat observațiile prin scrisorile din 29 mai 1995 și 24 iunie 1996. Comisia nu a primit nicio observație de la părțile terțe interesate. Autoritățile germane au trimis Comisiei informații suplimentare prin scrisoarea din 1 iunie 2007.

(3) Prin scrisoarea din 24 iunie 1996, Germania a informat Comisia că retrage măsura notificată. Ca răspuns la o întrebare din partea Comisiei, Germania a confirmat, de asemenea, că ajutorul pentru investiții nu a fost plătit.

II. CONCLUZII

(4) Până la data la care a primit notificarea din partea Germaniei, Comisia nu a luat nicio decizie formală privind notificarea în cauză. În aceste împrejurări, aceasta acceptă retragerea notificării în sensul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ([3]).

(5) Prin urmare, procedura formală de investigație ar trebui să fie închisă în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, întrucât în prezent este fără obiect,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Procedura formală de investigație privind ajutorul de promovare a investițiilor pentru raționalizarea viticulturii în podgoriile de pantă abruptă din Renania-Palatinat se închide în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Federale Germania.

Adoptată la Bruxelles, 21 septembrie 2007.

Pentru Comisie
Mariann FISCHER BOEL
Membru al Comisiei

([1]) JO C 169, 5.7.1995, p. 12.
([2]) JO C 359, 11.12.1999, p. 27.
([3]) JO L 83, 27.3.1999.

DECIZIA COMISIEI

din 21 decembrie 2007

privind ajutoarele de stat destinate stimulării investițiilor într-un atelier de preparare a malțului (Maltacarrión SA) din Castilla y León (C 48/2005)

[notificată cu numărul C(2007) 6897]

(Numai textul în limba spaniolă este autentic)

(2008/140/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2),

întrucât:

I. **PROCEDURĂ**

(1) Printr-o scrisoare datată 1 decembrie 2004, autoritățile spaniole au notificat ajutoarele menționate anterior în conformitate cu dispozițiile articolului 88 alineatul (3) din Tratatul CE.

(2) Prin scrisoarea nr. SG-Greffe (2005) D/207666 din 22 decembrie 2005, Comisia a inițiat procedura formală de investigare în conformitate cu dispozițiile articolului 88 alineatul (2) din Tratatul CE [1]. Ulterior, Spania și-a comunicat observațiile prin scrisoarea datată 23 ianuarie 2005.

(3) Prin scrisoarea din 13 martie 2006, Spania a informat Comisia cu privire la retragerea măsurii notificate. Ca răspuns la o nouă întrebare a Comisiei, Spania a confirmat, prin scrisoarea din 5 mai 2006, neacordarea vreunor ajutoare.

II. **CONCLUZIE**

(4) Până la data primirii cererii de retragere adresate de Spania, Comisia nu adoptase nicio decizie oficială cu privire la notificarea în cauză. În aceste condiții, Comisia acceptă retragerea notificării, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE [2].

(5) Prin urmare, întrucât procedura oficială de investigare a devenit inutilă, se impune închiderea acesteia, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În conformitate cu dispozițiile articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, se închide procedura oficială de investigare privind acordarea unor ajutoare de stat destinate stimulării investițiilor într-un atelier de preparare a malțului (Maltacarrión SA) din Castilla y León.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Spaniei.

Adoptată la Bruxelles, 21 decembrie 2007.

Pentru Comisie
Janez POTOČNIK
Membru al Comisiei

---

[1] Nepublicată, întrucât autoritățile spaniole au notificat retragerea măsurii înainte de publicarea acesteia.

[2] JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

DECIZIA COMISIEI

din 25 septembrie 2007

privind măsurile C 47/2003 (ex NN 49/2003) aplicate de Spania în favoarea Izar

[notificată cu numărul C(2007) 4298]

(Numai versiunea în limba spaniolă este autentică)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/141/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate anterior [1] și ținând seama de observațiile acestora,

întrucât:

I. PROCEDURĂ

(1) În martie 2000, Comisia a aflat că holdingul public spaniol Sociedad Estatal de Participaciones Industriales (denumit în continuare „SEPI") a acordat întreprinderii Repsol/Gas Natural (denumită în continuare „Repsol") trei garanții de livrare în legătură cu construirea și livrarea a trei nave transportatoare de gaze contractate cu două șantiere navale publice care făceau parte, la momentul respectiv, din Astilleros Españoles (denumită în continuare „AESA") și care au fost ulterior transferate grupului Izar. AESA și Izar erau deținute în întregime de SEPI.

(2) Prin scrisoarea din 9 iulie 2003, Comisia a adus la cunoștința Spaniei decizia sa de a iniția procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE în legătură cu cele trei măsuri care nu au fost notificate.

(3) Prin scrisorile din 5 august 2003 și 22 octombrie 2003, autoritățile spaniole și-au prezentat observațiile referitoare la scrisoarea Comisiei. Comisia a primit observațiile unei părți interesate (Repsol) în octombrie 2003 și februarie 2004. Aceste observații au fost comunicate Spaniei, căreia i s-a oferit ocazie să își prezinte observațiile. Aceste observații au fost primite prin scrisorile din 12 ianuarie 2004 și respectiv 10 mai 2004.

(4) În cadrul a două decizii privind ajutoare de stat fără legătură cu prezenta procedură [2], adoptate în 2004 (adică înainte de inițierea procedurii de investigație formale privind garanțiile pentru navele transportatoare de gaze), Comisia a considerat că ajutorul de stat în valoare de 864 milioane EUR pe care Spania îl acordase întreprinderii Izar era incompatibil cu tratatul și a ordonat recuperarea acestuia.

(5) Prin scrisoarea din 5 august 2004, Spania a invocat articolul 296 din tratat [3] în scopul de a salva activitățile militare ale șantierului de falimentul previzibil al Izar, în urma ordinului de recuperare menționat anterior. Într-o corespondență ulterioară, autoritățile spaniole au explicat, de asemenea, Comisiei modul de funcționare al noii întreprinderi de construcții navale militare, succesoare a întreprinderii Bazán (denumită în continuare „Navantia"), au subliniat angajamentele pe care și le-au asumat în materie de probleme de concurență și au propus o metodă de urmărire a acestor angajamente.

(6) Între timp, ordinele de recuperare în curs de executare de către Izar, cu o valoare totală de 1 200 milioane EUR [4], au adus întreprinderea într-o situație de sold negativ al fondurilor proprii și de faliment tehnic. În acest context, la data de 1 aprilie 2005, Spania a declanșat procedura de lichidare a șantierelor civile care aparțineau în continuare întreprinderii Izar (și anume, șantierele care se aflau în afara perimetrului întreprinderii nou-create Navantia: Gijón, Sestao, Manises și Sevilla) și a inițiat o procedură de privatizare a șantierelor respective.

II. DESCRIEREA MĂSURILOR DE AJUTOR

(7) În 1999, Repsol a atribuit contracte de navlosire pentru o navă transportatoare de gaze în beneficiul a trei armatori, cu posibilitatea ca fiecare dintre aceștia să navlosească o navă-cisternă suplimentară, în conformitate cu sistemul contractelor de „navlosire temporară" pe termen lung.

[1] JO C 209, 4.7.2003, p. 24.

[2] Cazurile C 38/2003 și C 40/2000.

[3] Articolul respectiv permite stator membre „să ia măsurile pe care le consideră necesare pentru protecția intereselor esențiale ale siguranței sale și care se referă la producția sau comerțul cu armament, muniție și material de război."

[4] În plus față de cele două decizii din 2004, o decizie anterioară datând din 1999 (cazul C 3/99) solicita recuperarea de la Izar a unei sume suplimentare de 111 milioane EUR.

(8) Ulterior, au fost inițiate negocieri între armatori și constructori navali, inclusiv șantiere coreene, în vederea construirii celor trei nave transportatoare de gaze. La 31 iulie 2000, cele trei contracte pentru construirea navelor transportatoare de gaze au fost atribuite la două șantiere publice spaniole care tocmai fuseseră transferate din proprietatea AESA în proprietatea Izar ([1]) și au fost semnate contractele finale de construcții navele.

(9) În aceeași zi, AESA a semnat o clauză suplimentară la contractele de construcții navele, prin care se angaja să acorde despăgubiri în beneficiul Repsol pentru costurile specifice care i-ar putea reveni acesteia în cazul în care, din vina șantierelor navale, navele nu ar fi fost livrate conform dispozițiilor contractului.

(10) Tot în aceeași zi (31 iulie 2000), SEPI a acordat întreprinderii Repsol garanții de livrare pentru fiecare dintre cele trei contracte de construcții navale, care acopereau aceleași daune și prejudicii pentru care AESA se angajase să acorde despăgubiri în beneficiul Repsol ([2]). S-a stabilit o limită maximă a pierderilor în jurul valorii de 180 milioane EUR pentru fiecare navă, adică o valoare totală maximă de aproximativ 540 milioane EUR. Garanțiile au fost acordate pentru o perioadă începând cu 31 iulie 2000 și terminându-se după 12 luni de la livrarea fiecărei nave ([3]).

III. MOTIVELE CARE AU CONDUS LA INIȚIEREA PROCEDURII

(11) În decizia din 9 iulie 2003 de inițiere a procedurii de investigație formală (denumită în continuare „decizia de inițiere"), Comisia a concluzionat că cele trei măsuri de ajutor constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat și a pus sub semnul întrebării compatibilitatea acestuia cu piața comună. Comisia a considerat că beneficiarii ajutorului erau șantierele navale, fără să excludă însă posibilitatea ca Repsol să fi beneficiat, de asemenea, de ajutor, și a decis că procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) ar trebui să includă și întreprinderea Repsol, în scopul de a permite prezentarea de informații suplimentare necesare pentru înlăturarea îndoielilor respective.

IV. OBSERVAȚIILE PRIMITE ÎN URMA INIȚIERII PROCEDURII FORMALE

(12) În observațiile sale, Repsol insistă asupra necesității de a face distincție între poziția sa de beneficiar contractual al garanțiilor și orice beneficiu presupus a fi derivat din ajutorul de stat. Din punctul de vedere al Repsol:

— Garanțiile din partea SEPI acopereau beneficiile la care Repsol avea dreptul în conformitate cu dreptul civil sau comercial spaniol. Garanțiile corespundeau statutului său de creditor față de proprietarii navelor, Izar și șantierele navale. Repsol nu trebuia să plătească nicio primă pentru aceste garanții, având în vedere că practicile pieței nu prevăd ca întreprinderile care obțin o garanție de respectare a obligațiilor contractuale să plătească pentru această garanție;

— În plus, garanțiile nu acordau întreprinderii Repsol niciun avantaj economic în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat. Asemenea garanțiilor primite din partea societăților-mamă ale armatorilor, contragaranțiile oferite de SEPI garantau exclusiv respectarea dispozițiilor contractuale prevăzute în contractele de navlosire temporară și în contractele de construcții navale, permițând astfel întreprinderii Repsol să își respecte contractele de transport al gazelor semnate cu alți parteneri;

— Repsol ar fi avut nevoie de garanții suplimentare față de cele oferite de Izar, indiferent dacă acestea ar fi provenit de la SEPI sau altă entitate. Astfel de garanții sunt necesare în conformitate cu practicile pieței, având în vedere volumul și riscul investițiilor și angajamentelor comerciale în joc.

(13) Observațiile Spaniei coincideau cu argumentele citate în ceea ce privește poziția Repsol. Prin urmare, autoritățile spaniole au concluzionat că Repsol nu putea fi considerată beneficiar al unui ajutor de stat.

V. EVALUARE

Situația Repsol în calitate de beneficiar potențial al ajutorului

(14) Unul dintre motivele care au stat la baza deciziei de inițiere consta în identificarea beneficiarului oricărui tip de ajutor de stat prezent în garanțiile de livrare acordate de SEPI.

(15) Comisia observă că, în conformitate cu dreptul civil, furnizorul unui bun sau al unui serviciu este responsabil pentru executarea contractului semnat cu cumpărătorul. Această responsabilitate include atât calitatea produsului, cât și termenul de livrare acordat. În consecință, dacă nu se respectă un acord contractual și, ca urmare a acestei nerespectări, cumpărătorul suportă pierderi, acesta poate solicita despăgubiri. În cazul de față, despăgubirile ar fi trebuit plătite de șantier sau de societatea-mamă a acestuia, Izar.

([1]) După 20 iulie 2000, AESA a vândut întreprinderii Izar cele două șantiere responsabile pentru construirea navelor transportatoare de gaze. Prin scrisoarea din 13 februarie 2003, autoritățile spaniole au confirmat că Izar își asumase responsabilitate pentru angajamentele AESA în ceea ce privește contractele de construcții navale.

([2]) Conform acestei garanții, SEPI acordă despăgubiri întreprinderii Repsol la prima cerere a acesteia pentru toate costurile directe și indirecte, precum și pentru pierderile pe care le-ar suporta Repsol dacă navele nu ar fi livrate în conformitate cu dispozițiile contractului din vina Izar.

([3]) Conform contractelor de construcții navale, navele ar trebui livrate la 15 septembrie 2003, 15 decembrie 2003 și, respectiv, 15 martie 2004.

(16) În acest context, se pare că Repsol, care închiria navele construite de (șantierele aflate în proprietatea) Izar, se afla în situația de creditor față de proprietarii navelor și față de Izar. Pin urmare, Repsol nu poate fi considerată responsabilă în temeiul contractelor de navlosire temporară și de construcție navală, inclusiv al clauzei suplimentare.

(17) Având în vedere cele de mai sus și în conformitate cu observațiile prezentate de Repsol și Spania, Comisia ajunge la concluzia că Repsol nu poate fi considerată beneficiar al ajutorului, deoarece nu a obținut niciun beneficiu la care nu ar fi avut dreptul în temeiul normelor generale de drept civil sau comercial.

Închiderea procedurii

(18) Comisia consideră că lichidarea voluntară a activelor întreprinderii Izar a fost o măsură adecvată în vederea aplicării de către Spania a celor trei decizii de recuperare în curs de executare. Comisia estimează, în special, că angajamentele asumate și acțiunile întreprinse de Spania au fost suficiente pentru a garanta absența oricărei denaturări a concurenței.

(19) Comisia consideră, de asemenea, că Spania a organizat în mod satisfăcător licitația pentru vânzarea celor patru șantiere navale civile, printr-o procedură deschisă, transparentă și necondiționată. În special, la 3 noiembrie 2006, Consiliul de miniștri a autorizat vânzarea șantierelor Sestao, Gijón și Sevilla ofertanților câștigători. Contractele de privatizare au fost semnate la 30 noiembrie 2006. În ceea ce privește șantierul care a rămas (Manises), s-a ajuns la concluzia că opțiunea care maximiza valoarea de lichidare era închiderea șantierului și transferarea activelor restante întreprinderii SEPI.

(20) În urma procesului de lichidare și vânzare a întreprinderii Izar, aceasta și-a încetat în mod definitiv activitatea economică. Singurul motiv pentru care Izar există în continuare este încheierea sarcinilor legate de încetarea activității, în special concedierea angajaților. Odată finalizate aceste sarcini, Izar va fi lichidată. Aceste activități nu sunt de natură să justifice aplicarea normelor în materie de concurență prevăzute de tratat. De aceea, chiar și în eventualitatea în care măsurile în cauză ar fi implicat un beneficiu pentru Izar și o denaturare a concurenței, Comisia consideră că orice astfel de denaturare a încetat în momentul în care Izar și-a încetat activitatea economică și șantierele au fost închise. În aceste condiții, o decizie a Comisiei privind clasificarea acestor măsuri drept ajutoare și eventuala compatibilitate a acestora nu ar avea niciun efect practic.

(21) Prin urmare, investigația formală inițiată în temeiul articolului 88 alineatul (2) din tratat este nefondată.

VI. **CONCLUZII**

(22) Pe baza considerațiilor menționate anterior, Comisia a ajuns la concluzia că Repsol nu poate fi considerată beneficiar al ajutorului contestat și că procedura împotriva șantierelor Izar este nefondată.

ADOPTĂ URMĂTOAREA DECIZIE:

Articolul 1

Procedura de investigație formală inițiată în temeiul articolului 88 alineatul (2) din tratat trebuie considerată închisă.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Spaniei.

Adoptată la Bruxelles, 25 septembrie 2007.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei

DECIZIA COMISIEI

din 25 septembrie 2007

privind ajutorul de stat C 32/2006 (ex N 179/2006) pus în aplicare de către Polonia pentru Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA

[notificată cu numărul C(2007) 4310]

(numai versiunea în limba polonezăeste autentică)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/142/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special primul paragraf al articolului 88 alineatul (2),

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile [1] în conformitate cu dispozițiile menționate mai sus, și având în vedere aceste observații,

întrucât:

I. PROCEDURĂ

(1) La data de 17 martie 2006, Polonia a notificat un ajutor pentru restructurare pentru Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA (denumită în continuare „HCM"). Această notificare a urmat unei decizii a Comisiei de a nu ridica obiecții privind ajutorul pentru salvare oferit HCM sub forma unei garanții la un împrumut în valoare de 11,8 milioane PLN (3,12 milioane EUR) [2].

(2) La data de 19 iulie 2006, Comisia a hotărât să inițieze procedura de la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE privind ajutorul notificat, deoarece are dubii cu privire la compatibilitatea ajutorului cu piața comună. Decizia Comisiei de a inițiaprocedura a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 30 august 2006 [3]. Comisia a invitat părțile interesate să-și prezinte observațiile privind măsurile ce trebuie luate. Nicio parte terță nu a prezentat observații.

(3) La data de 18 septembrie 2006, Polonia a prezentat un răspuns incomplet privind inițierea procedurii. Prin scrisoarea din data de 23 mai 2007, Polonia a informat Comisia că își retrage notificarea.

[1] JO C 207, 30.8.2006, p. 5.

[2] Toate sumele furnizate de către autoritățile poloneze în zloți polonezi (PLN) au fost convertite în euro (EUR) la cursul de schimb din 22 iunie 2007 de 1 EUR = 3,7865 PLN.

[3] A se vedea nota de subsol 1.

II. DESCRIEREA DETALIATĂ A AJUTORULUI

1. Beneficiarul ajutorului

(4) HCM este o întreprindere de stat creată in 1966. Își desfășoară activitatea în domeniul producerii și prelucrării metalurgice a metalelor neferoase (producție de zinc si plumb). În 2004 întreprinderea deținea 51 % din piața poloneză de zinc rafinat și 3 % din piața europeană. Întreprinderea are aproximativ 1 100 salariați și este stabilită într-o regiune eligibilă să beneficieze de ajutoare regionale în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE.

2. Măsuri de ajutor

(5) Autoritățile poloneze au notificat Comisia cu privire la agenția Agencja Rozwoju Przemysłu SA (Industrial Development Agency SA, denumită în continuare „ARP") care intenționa să ofere un împrumut în valoare de 21,8 milione PLN (5,76 milioane EUR) pentru o perioadă de cinci ani. Rambursarea împrumutului urma să înceapă la un an de la acordarea acestuia. Împrumutul urma să fie oferit la o dobândă variabilă egală cu rata de referință a Comisiei. Suma de 10 milioane PLN (2,64 milioane EUR) urma să fie folosită la investiții vizând restructurarea tehnologică. Restul de 11,8 milioane PLN (3,11 milioane EUR) urmau să finanțeze rambursarea ajutorului de salvare, altfel spus creditul pentru care ARP oferise garanție.

(6) De asemenea, Polonia a informat Comisia despre un concordat care urma să fie semnat cu creditorii pentru a ajuta întreprinderea să își redobândească solvabilitatea. În acest scop, creditorii care dețineau creanțe la HCM în valoare de 65,3 milioane PLN (15,9 milioane EUR) au fost împărțiți în funcție de mărimea sumelor datorate și garanțiile acestora. Concordatul presupune, de fapt, amânarea datoriilor private și publice pe parcursul câtorva ani. În acest scop au fost formate diferite grupuri în funcție de garanțiile existente. Pentru fiecare grup, creanța a fost amânata pe o anumită perioadă de timp.

3. Motive pentru inițierea procedurii

(7) Împrumutul a fost notificat de către autoritățile poloneze ca și ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

(8) Comisia a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE, deoarece avea îndoieli cu privire la îndeplinirea tuturor condițiilor pentru autorizarea ajutoarelor de restructurare, aplicabile la acea dată și prevăzute de Orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate ([4]) (denumite în continuare „orientările"), și în special privitor la:

(a) planul de restructurare ar duce la restabilirea viabilității beneficiarului pe termen lung, deoarece restructurarea a fost, în mare măsură, financiară și s-a bazat, în primul rând, pe un concordat care nu fusese semnat la data inițierii procedurii. Mai mult, problema impactului major al variațiilor cursului de schimb valutar asupra rezultatelor financiare ale întreprinderii nu a fost suficient analizată;

(b) contribuția proprie a beneficiarului la acoperirea costurilor de restructurare a fost semnificativă;

(c) măsurile compensatorii au fost suficiente deoarece au constat într-o reducere a capacității de producție de numai 0,7 %.

(9) De asemenea, Comisia are îndoieli cu privire la existența unor elemente de ajutor de stat în cadrul concordatului.

III. **OBSERVAȚIILE POLONIEI**

(10) Autoritățile poloneze au informat Comisia că HCM a încheiat cu succes un concordat după inițierea procedurii.

(11) Mai mult, autoritățile poloneze au informat Comisia că întreprinderea devenit profitabilă [a avut un profit net de 10,3 milioane PLN (aproximativ 2,72 milioane EUR) pentru prima jumătate a anului 2006]; nivelul său de lichidități s-a îmbunătățit și este capabilă să obțină finanțare pe piață. Astfel, deoarece împrumutul garantat nu mai reprezenta un avantaj pentru întreprindere, Polonia a retras notificarea măsurii menționate în considerentul 6. Mai mult, întreprinderea a rambursat un împrumut pentru care se oferise o garanție de stat ca și ajutor de salvare și astfel această garanție rămâne fără obiect.

([4]) JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

IV. **EVALUARE**

(12) În conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ([5]), statele membre pot retrage notificarea după inițierea formală a procedurii de investigare, în timp util, înainte de adoptarea unei decizii de către Comisie în ceea ce privește ajutorul. În asemenea cazuri, Comisia trebuie să ia o decizie de încheiere a acelei proceduri, fără realizarea unei evaluări.

(13) Polonia și-a retras notificarea asupra măsurii de ajutor de stat descrise în considerentul 6 de mai sus. Cu toate acestea, pentru a se putea încheia procedura în conformitate cu articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE, Comisia trebuie să evalueze dacă acest concordat, menționat în considerentul 6, implică elemente de ajutor de stat.

(14) Comisia constată că acest concordat nu constituie ajutor de stat, deoarece respectă testul creditorului privat și deoarece reprezintă o amânare a datoriei, ceea ce este mai avantajos pentru creditori, în comparație cu lichidarea HCM. Așa cum reiese din jurisprudența constatată, un creditor public va compara beneficiul pe care l-ar putea obține în urma planului de restructurare cu beneficiul pe care l-ar putea obține în urma lichidării întreprinderii. Nu există niciun avantaj și prin urmare nu există niciun ajutor de stat, atunci când restructurarea aduce mai multe venituri decât lichidarea ([6]). Polonia a furnizat un studiu de unde reiese că, și în cazul în care se presupune că amânarea va aduce pierderi, pe baza valorii nete actualizate, o asemenea pierdere ar continua sa fie preferabilă unei lichidări, din perspectiva creditorului public. Ca urmare a concordatului creditorii își vor putea recupera, în medie 75 % din creanțe, iar cei mai puțin privilegiați vor recupera 72,9 %, ceea ce depășește în orice caz veniturile potențiale din lichidare, estimate la 64,8 % în acest studiu. În plus, Comisia nu are motive să considere că au fost tratați în mod defavorabil creditorii publici față de cei privați, deoarece creditorii cu aceeași încadrare au fost tratați în același mod.

(15) Notificarea planului de restructurare însemna că ajutorul de salvare putea fi prelungit peste termenul limită de șase luni. Polonia, deși mai târziu, și-a retras notificarea. Punctul 26 al orientărilor stipulează în mod clar că notificarea unui plan de restructurare este o condiție *sine qua non* pentru prelungirea ajutorului de salvare. Astfel, dacă un plan de restructurare notificat este ulterior retras, prelungirea permisă pentru ajutorul de salvare trebuie sistată ([7]). Această condiție a fost respectată în acest caz, deoarece împrumutul pe care-l asigura garanția de stat a fost rambursat.

([5]) JO L 83, 27.3.1999, p. 1.
([6]) A se vedea cauza C-342/96 *Spania/Comisia*, alineatul 46; Cauza C-256/97 *DMT*, alineatul 24; Cauza T-152/99 *Hamsa*, alineatul 168.
([7]) C(2007) 1405 (final). Disponibilă la http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/register/ii/by_case_nr_c2005_0030.html#32

V. **CONCLUZIE**

(16) Comisia a decis să încheie procedura de investigare formală în sensul articolului 88 alineatul (2) al Tratatului CE privind măsura de ajutor notificat, luând în considerare că Polonia și-a retras notificarea și nu a acordat niciun ajutor de stat ilegal,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Măsura de ajutor pe care Polonia urma să o pună in aplicare pentru HCM, sub forma unui împrumut de 21,8 milioane PLN (aproximativ 5,76 milioane EUR), a fost retrasă după momentul inițierii de către Comisie a procedurii de investigare formală. Procedura de investigare formală a devenit, astfel, redundantă.

Articolul 2

În ceea ce privește concordatul, Comisia stabilește că acesta nu constituie în ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Polonia.

Adoptată la Bruxelles, 25 septembrie 2007.

Pentru Comisie
Neelie KROES
Membru al Comisiei